

Nicolae Manolescu (președintele Partidului Alianței Civice):

**„Nu ne va bate PDSR,
ne vom bate singuri!”**

pag. 7

Nr. 37 • 13 - 19 septembrie 1995 • 16 pagini - 500 lei

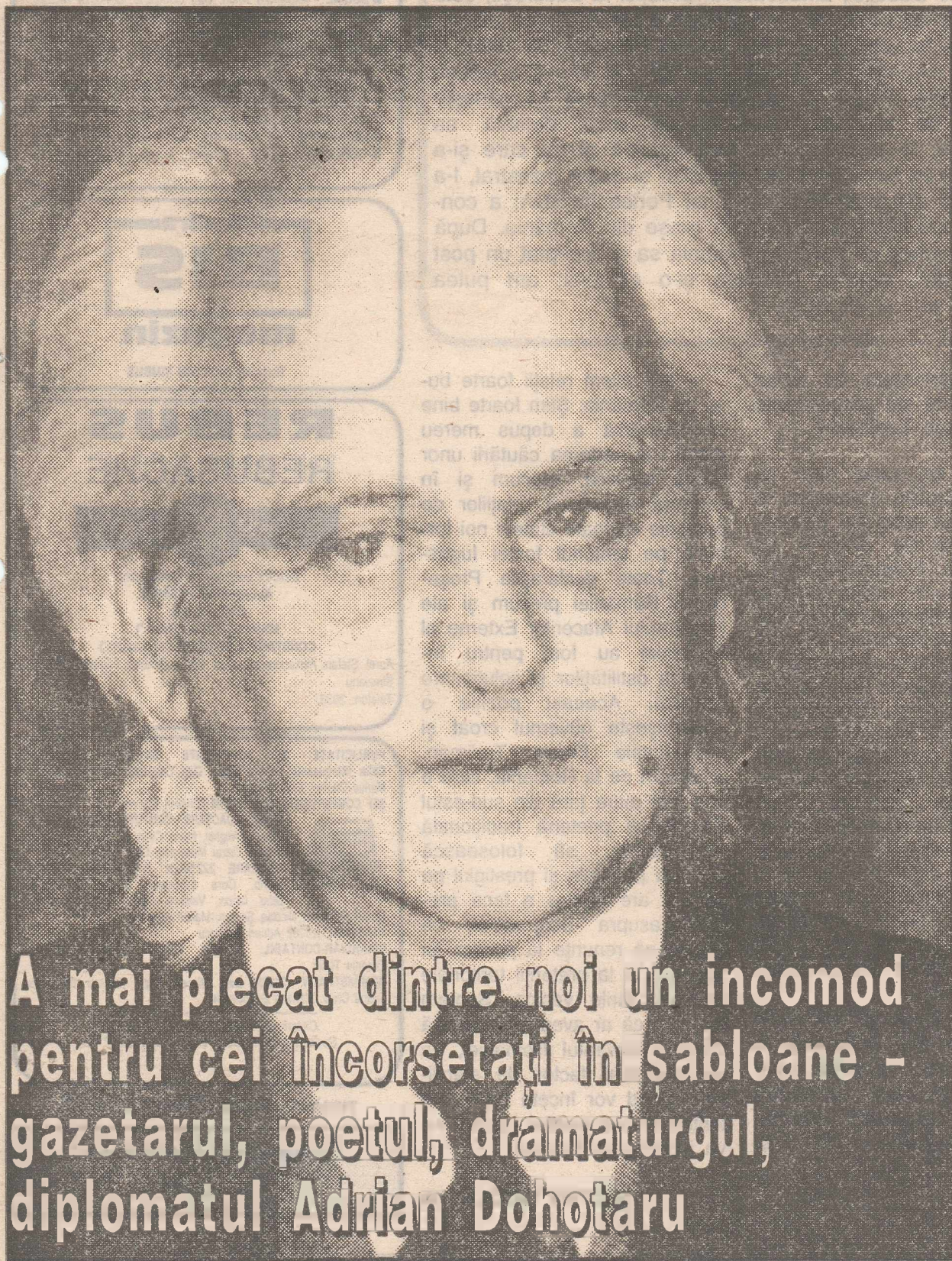
FLACĂRA

Fondată în 1911 de C.BANU

Editată de
S.C. Publicațiile FLACĂRA S.A.

Președinte - director general
GEORGE ARION

Redactor șef
Răzvan Dumitrescu

**A mai plecat dintre noi un incomod
pentru cei încorsetați în șabloane -
gazetarul, poetul, dramaturgul,
diplomatul Adrian Dohotaru**

Totul despre Cerbul de Aur

pag. 8-9

To FLACARA
from
Hory Cherny!
Pribrem uz Moexbec

■ Salutări de
la cei care au
dus trofeul
pe urmele
tezaurului

Afaceri de miliarde Comerțul cu copii

■ Se obțin profituri la fel
de mari ca din cel cu stu-
pefiante
■ Marfa blondă este cea
mai cerută
■ România, o furnizoare
constantă

pag. 10

Serial Rețetele Dragodan sau cum poți transforma chinologia în cimitir

pag. 6

Din nou despre legionari Flacăra face lumină, după 65 de ani, într-o enigmă istorică

pag. 5

Stare de spirit Coincidențe, coinci- dențe, coincidențe

pag. 3

MASINA DE SCRIS

oferă în continuare premiul
de un milion de lei

pag. 12-13

Croația dorește reintegrarea pe cale pașnică

□ ne asigură ambasadorul acestei țări
la București, NIKOLA DEBELICI

— Die ambasador, cum e-
valuati situația politică din
fosta Iugoslavie după ultimele
evenimente și care credeți că
sunt șansele realizării păcii?

— Croația este un stat de
drept cu orânduirea democra-
tică dezvoltată și cu protecția
drepturilor omului și drepturilor
naționale la nivelul celor mai
înalte standarde europene.

În cei patru ani, comunitatea
internațională nu a reușit să
rezolve problemele enorme cre-
ate de agresiunea sârbă
împotriva Croației și a Bosniei-
Herțegovina. În jur de un mili-
on de oameni, croați, slovaci,
unguri și alții, au fost izgoniți
din casele lor, iar proprietatea
le-a fost distrusă sau prădată.
Numai în Croația pagubele
directe se situează la peste
douăzeci de miliarde de dolari
SUA. În ciuda tuturor
rezoluțiilor Consiliului de
Securitate și Adunării Generale
ONU, precum și a infinitelor
tratative cu rebelii sârbi, nu s-a
făcut nimic în privința reinte-
grării reale a zonelor ocupate
în sistemul constituțional și
juridic al Republicii Croația.
Motivul a fost insuficiența
hotărâre a mediatorilor inter-
naționali precum și refuzul
șefilor rebelilor sârbi din Croația
să recunoască statul croat și
suveranitatea lui pe întregul teri-
toriu statal, chiar și în condițiile
cele mai largi autonomii.

O dată cu eliberarea regiu-
nilor ocupate ale Croației va fi
facilitată și va fi accelerată
soluționarea întregii crize din
spațiul fostei Iugoslavii. Croația
dispune astăzi de o armată
modernă și bine instruită ce
reprezintă o forță respectabilă în
această regiune. Armata croată
precum și Acordul de colaborare
militară cu Bosnia-Herțegovina
și fortificarea armatei bosniace
creează echilibrul necesar în
raportul de forțe dintre părțile
beligerante, iar acest lucru e
CONDITIO SINE QUA NON
pentru negocierile care vor
aduce o pace dreaptă. Deja
sunt vizibile rezultatele hotărârii
mai puternice a comunității
internaționale pe plan diplomatic
și militar (ca de exemplu, planul
de pace al Statelor Unite și lavi-
turile aeriene NATO).

— Credeți că poate fi evi-
tată o intervenție militară în

Nikola Debelici, o carieră între muzică și diplomație

DI Nikola Debelici, ambasadorul Croației la București, este
o persoană agreabilă și un interlocutor avizat. L-am cunos-
cut încă de la venirea domniei sale în România, în 1993, și
am rămas surprins să constat acum cât de bine și-a însușit
limba română. Poate că această performanță își găsește
explicația în simpatia specială pe care domnia sa
mărturisește că o are pentru țara noastră și pe care și-a
consolidat-o în timp. Excelent muzician și dirijor înzestrat, l-a
cunoscut și a luat lecții de la Ionel Perlea în SUA; a con-
certat de mai multe ori în câteva orașe din România. După
o carieră reușită ca muzician, domnia sa a acceptat un post
în diplomație, meserie pe care și-o exercită, am putea
spune, cu artă și distincție.

Slavonia Orientală în urma
ofertel făcute de președintele
dv., dl Franjo Tudjman?

— Am menționat deja că
Republica Croația a încercat, în
decursul celor patru ani, să rein-
tegreze regiunile ocupate pe
cale pașnică. Slavonia Orientală
și Baranja sunt — etnic, istoric și
conform frontierelor recunoscute
pe plan internațional — parte
integrantă a teritoriului de stat al
Croației. Orientarea noastră este
și în continuare ca la reintegrare
să se ajungă pe cale pașnică,
și în acest sens așteptăm spri-
jinul ferm din partea comunității
internaționale. Bineînțeles că
țara noastră își reține dreptul de
a proteja teritoriul său național
ca și orice stat suveran. Și în
special acest lucru este așteptat
cu nerăbdare de zeci de mii de
refugiați, croați și alte națio-
nalități, care sunt deja de patru
ani în pribegie.

— Cum apreciați eforturile
diplomatice ale României în
legătură cu situația din
regiune? Și cum comentați
reunirea tripartită Grecia-
România-Bulgaria, de la
Ioannina?

— Noi avem relații foarte bu-
ne cu România. Știm foarte bine
că România a depus mereu
eforturi în vederea căutării unor
soluții pașnice, precum și în
vederea dezvoltării relațiilor de
prietenie cu toate statele noi for-
mate pe teritoriul fostei Iugosla-
vii. Toate declarațiile Preșe-
dinției României precum și ale
Ministerului Afacerilor Externe al
României au fost pentru în-
cetarea ostilităților și soluționare
pașnică. Aceeași poziție o
împărtășește guvernul croat și
președintele Franjo Tudjman.
Așteptăm de la România, care e
cea mai mare țară din sud-estul
Europei și prietenă tradițională
cu Serbia, să folosească
această prietenie și prestigiul pe
care îl are pentru a face pre-
siuni asupra Belgradului, ca
acesta să renunțe la politica lui
agresivă și la pretenții teritoriale
față de țările vecine. Suntem
convinși că ar avea o deosebită
greutate cuvântul României, ca
un important factor de stabili-
tate. Când vor înceta pretențiile
teritoriale ale Serbiei, pacea se
va instaura în Balcani.

ȘTEFAN NICOLAE ■

**PUBLICATIILE
FLACĂRA**

Societate comercială înmatriculată la
Oficiul Registrului Comerțului București
sub nr. J. 40/5888/1991 din 04.07.1991

Consiliul de Administrație:

Președinte - director general:

GEORGE ARION

Membr: Manuela Vasiliu Arion, Ion D. Goia,
Alexandru Pășărin, Mihai Sândoiu

Director juridic - personal: CORNELIU OLTEANU

Director publicitate și suplimente speciale:

MIHAI SÂNDOIU

Director difuzare: MANUELA VASILIU ARION

Secretariat: Mihaela Caroline Mușat 222.33.31, 222.33.44, (2002)

Adresa: București, sectorul 1, Piața Presei Libere nr. 1, cod 71341

Telefoane: 223.15.10; 223.15.20; 223.15.30; 223.15.40; 223.15.12;

223.15.37, 223.15.44, cu interloarele din paranteze

Fax: 222.82.89

Cont lei - 40.72.30.110.496 BCR, sector 1, București

Cont valută - 47.21.6.16.0431.0 BCR, sector 1, București

Flacăra

Redactor șef: RĂZVAN DUMITRESCU

Secretar general de redacție:

ADRIAN PETRESCU

■ POLITICĂ - Marian Ghițeanu, Roxana Stancu

■ EXTERNE - Ion D. Goia, Ștefan Nicolae

■ SOCIAL - Alexandru Arion, Dan Gheorghe, Brîndușa Nicolae,

Constantin Severin, Toma Roman jr., Lucia Ștefanovici

■ SPORT - Pompiliu L. Dumitrescu

■ FOTOREPORTERI - Petre Cojocariu, Elena Ghera,

Florin Ionță

■ CORRESPONDENȚI ÎN ȚARĂ: Pașcu Balaci, Ion Ceacără

■ CORRESPONDENȚI ÎN STRĂINĂȚATE: Alexandru Graur (Italia),

Mihai-Rusu (Germania), Emanuel Târjălă (SUA)

■ SECRETARIAT DE REDACȚIE - Crina Gorgoi

■ CORECTURĂ - Maria Antonescu, Angela Ștefăngescu

BIS

magazin

Redactor șef: LIVIU TINBUS

**REBUS
REBUSACHE**

maxi SKANDY

Director publicații de divertisment:

ALEXANDRU PĂȘĂRIN

Redactori șefi:

MIHAI ZGUBEA ("Rebus")

CONSTANTIN GRIGORE ("Rebusache")

Aurel Ștefan Alexandrescu, Dan Popa, Simona Pășărin, Simona
Simzianu

Telefon: 2036.

PUBLICITATE ȘI SUPLEMENTE SPECIALE 222.68.05

Călin Mărcușanu, Dragoș Bălă, Dan Ciucucu, Adriana Dobrescu,

Marius Onofrei, Florin Petria

ȘEF COMPARTIMENT COMPUTERE: Cristina Chiușescu

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ 222.67.38:

Mihaela Anghel, Maria Calin, Mirela Fotea, Eugen

Matolă, Cezar Munteanu, Doru Vinilă

DIFUZARE 222.66.28: Robert Anton, Gabriel

Bumb, Cora Ciocanu, Marian Frunzeanu,

Doru Iancu, Valerica Leon, Neculai Luchian,

Marius Procopie, Nicolae Șerban, Marian Anton

PERSONAL (2128): Adrian Boicescu

FINANCIAR-CONTABIL: Viorica Tudor, Gabriela Ionescu,

Florența Tudor

ADMINISTRATIV (2128): Dan Mircea Popa, Marian Băicoianu,

Liliana Crețu, Mariana Săndulescu

Cititorii din străinătate se pot abona prin
Societatea Comercială "Publicațiile Flacăra" S.A.

TIPARUL: ROMÂNIA LIBERĂ

Revista FLACĂRA utilizează
informații furnizate de agenția
MEDIAFAX

Viața sub un președinte de regat

George Anion

Dohoty

De-a lungul anilor am scris despre tine în mai multe rânduri. M-a bucurat când mi-ai încredințat mie prezentarea primei piese care ți s-a jucat - *Anchetă asupra unui tânăr care n-a făcut nimic* - într-un caiet-program al Teatrului Bulandra. Am scris despre volumele tale de versuri - *Ora 24, Privire liberă* - sau despre punerea în scenă a *Îndrăgostiților de la ora 9* sau a *Insomniei*. Dar n-ai fi crezut că voi scrie și despre tragicul tău sfârșit. Adrian Dohotaru, Dohoty, cum îți spuneam noi, cei de la *Flacăra*, care ți-ai fi imaginat un asemenea dezmodământ al spectacolului în care ai fost eroul principal? O reprezentare cu final deschis, în care nu se știe încă și, poate, nu se va ști niciodată dacă a fost vorba doar de hazardul unui accident sau de o regie diabolică în care și-au găsit sfârșitul până și asasinii tăi. Fiindcă ai fost un om incomod și pentru tine și pentru alții. Pentru tine - fiindcă te-ai risipit cu o generozitate ieșită din comun, oferind colegilor idei de reportaje, de anchete, subiecte de cărți și filme, având răbdarea să-l îndrume pe cel mai tânăr și în gazetărie și în literatură, în loc să-ți construiești cu mîgăla propria ta operă, în sertarele biroului tău - răscolite și de securitate - strângându-se prea multe bruioane, prea multe obze ale unor romane și ale unor piese cu defnitive amânate pentru o clipă de răgaz. Ai fost incomod și pentru ceilalți - eram colegi când ai fost dat afară din presă

pentru articolul *Există nervi*, incendiar la vremea aceea, în care îi denunțai pe burghezii de ieri, asupritorii noștri mascați în apărători ai democrației și egalității. Nici în calitate de diplomat pe care ți-ai asumat-o cu o discretă autelronie n-ai fost mai agreat de funcționarii scotoși, lipsiți de cultură și de imaginație, preocupați numai de ascensiunea ierarhică. Printre ei aveai comportamentul unui actor care joacă doar pentru o seară, convins fiind că poate juca și altceva dacă piesa nu-i convine. Ai deranjat pe mulți și în noua ta postură, arătând că se poate lucra și în alt fel într-un domeniu guvernat de prea multe închiștări. Ai fost toată viața un nonconformist, un iubitor al libertății. În ultima noastră discuție de la telefon, cu puțin înainte de groaznică întâmplare care ți-a secerat viața, n-am s-o uit niciodată. Mi-ai spus, abia acum, de ce în urmă cu mai mult de un deceniu David Prodan n-a vrut să-ți acorde un interviu. Marele nostru istoric ți-a spus atunci un lucru care te-a marcat: că de-abia după dispariția comunismului, pe care o presimțea aproape, vor urma pentru poporul român marile nenorociri provocate de lepșea din făgașul lui istoric firesc. Nu te vedeam când îmi povesteai despre această întâlnire de taină, dar în voce îți simțeam obosela de a te mai lupta cu morile de vânt și, mai ales, o înenăă silă. Noapte bună, Dohoty!

Tensiuni la PNȚCD Suceava

Un observator atent al vieții politice românești a putut remarca faptul că atât o parte a conducerii PDSR cât și președintele Ion Iliescu vizează atragerea la guvernare a PNȚCD. De aceea, toate frământările recente care au răbufnit cu putere în unele filiale județene ale PNȚCD cât și la vârf pot fi privite și prin prisma interesului actualei puteri de a-și impune „cadre de nădejde” în structurile de conducere ale posibilului partener politic. Acționând din umbră, mai ales în teritoriu, partidul de guvernământ poate realiza, prin delegații fideli ce vor fi trimiși la viitorul congres al PNȚCD, și o spectaculoasă răsturnare a ierarhiei la vârf. În acest sens, în județul Suceava s-au întâmplat lucruri bizare în ultimul timp.

Conferința județeană a PNȚCD din 15 iulie a.c. s-a încheiat cu o surpriză de proporții: aproape toți membrii din fostul comitet director nu au mai intrunit numărul de voturi necesar pentru a rămâne în staff și penultimul candidat ieșit în ordinea voturilor, dl Petru Juravle, a fost ales în funcția de președinte. Surse din fosta conducere susțin că această lovitură în forță a fost posibilă deoarece din zona Rădăuți au venit 98 de delegați (cu mult peste raportul solicitat de 1 la 30 de membri), care au putut să-și impună astfel punctul de vedere. Din zona Sucevei au participat doar 16 delegați, deoarece s-a respectat raportul 1/30.

Noul președinte ales, dl Petru Juravle, director la S.C. „TMUCB” S.A. filiala Suceava, este însă un lider foarte controversat, cu o imagine publică destul de deteriorată. Cu doi ani în urmă, toată presa locală a comentat scandalul izbucnit între dânsul și liderul sindical Cîmpan Vasile, care-l acuza că a înființat o firmă-ventuză, S.C. „IMUC” S.A., la care a devenit principalul acționar. Dl Vasile Melniciuc, membru PNȚCD din 1990 și fost luptător în revoluție, susține că dl Gheorghe Juravle din Rădăuți, fratele

președintelui PNȚCD Suceava, a lucrat la o unitate militară de securitate pentru „Operațiuni Speciale”, participând la reprimarea luptătorilor anticomuniști. „Fratele meu este colonel în rezervă, transmisionist de meserie, și a lucrat în garnizoanele Craiova și Timișoara. A fost șef de stat major la o unitate militară”, ne-a declarat dl Petru Juravle. Deoarece printre membrii PNȚCD din Suceava circulă zvonuri că liderul local este prieten de familie cu un consilier al președintelui Ion Iliescu, l-am rugat pe dl Juravle să facă precizări în acest sens: „Bineînțeles, sunt coleg de facultate cu dl Anatol Ipsilanti. A fost inginer la Electroaparataj, a terminat și sociologia și a ocupat prin concurs un post la Președinție, unde face sinteze de presă. Soția mea a fost colegă cu C. Vadim Tudor și asta înseamnă că e vinovată cu ceva?”

Un fost lider al organizației locale a PNȚCD afirmă că anul trecut s-a pus problema excluderii din partid a dlui Petru Juravle, deoarece face parte din „aripa internă” Gabrielescu - Mamulea, per-cepută aici ca fiind aservită actualei puteri. QED.

CONSTANTIN SEVERIN ■

Coincidențe, coincidențe, coincidențe

● Pe 27 iulie a.c., un avion MIG 21, aparținând U.M. 019051 - Deveselu (Călărași) s-a prăbușit la ora 8.30, după aproximativ 15 minute de la decolare. Aeronava executa un zbor de cercetare meteo, combinat cu un exercițiu de luptă ce simula trageri în ținte terestre. În urma accidentului, produs la al patrulea viraj al turului de poligon, și-au pierdut viața ambii piloți. Aeronava a fost complet distrusă, iar lt. col. VALER SCROBOTĂ (48 ani), locțiitorul pentru zbor al comandantului unității, și mr. ION BĂLOI (42 ani), comandant de escadrilă, au murit pe loc. La câteva ore după producerea accidentului, șase avioane MIG 21 au survolat Capitala, în cadrul ceremoniei organizate în prezența președintelui Ion Iliescu și a ministrului apărării Gheorghe Tinca, pentru înmânarea noului Drapel de luptă și a sărbătoririi Promoției 100 a Academiei de Înalte Studii Militare.

● Pe 15 august a.c., la ora 4.00, o navă românească a fost scufundată de un cargou rusesc în Portul Constanța.

După ce pilotina PILOT 1 a lăsat la bordul navei „PROFESOR RIBALDOVSCHI” un pilot, pentru a dirija intrarea cargoului în rada Portului Constanța, nava românească a tăiat calea navei rusești. Conform declarațiilor echipajului rusesc, acesta nu a observat manevra pilotinei PILOT 1, trecând peste ea ca peste o „coală de hârtie”. Deși pe puntea vasului rusesc erau mai mulți marinari, iar cargoul era dotat cu trei radare, dintre care unul funcționa, nimeni nu a observat nava românească. Singurul supraviețuitor este timonierul CONSTANTIN PANĂ, care în momentul impactu-

lui tocmai ieșise pe punte. El a reușit să înoate până la prima geamandură, unde a rămas aproximativ o oră. Căpitanul MARCEL SIMION, secundul NAE DUMITRACHE și motoristul ION CHIRNOAGĂ au murit. La câteva ore după producerea accidentului, guvernul Văcăroiu sărbătorea „Ziua Marinei” pe faleza orașului Constanța.

● Pe 1 septembrie a.c., la ora 14.50, un elicopter MI 17-107 s-a prăbușit la Mogoșești, Iași. La bord se aflau gen. mr. IOAN EUGEN SANDU, secretar de stat la Ministerul de Interne, gen. mr. ION BUNOAICA, Comandantul Trupelor de Jandarmi, col. MIHAI ALEXE, șeful protocolului în Comandamentul Trupelor de Jandarmi, și membrii echipajului: col. AUREL FLOREA, lt. col. VASILE ALEXANDRU și maistrul principal SILVIU PARASCHIV. Comandantul Trupelor de Grăniceri, gen. LUCA, trebuia să se afle și el în elicopterul care s-a prăbușit. Generalii se deplasau către București, după ce participaseră la ceremonia de înmânare a două drapele de luptă brigăzilor de grăniceri Moldova Iași.

Generalul Luca s-a răzgândit în ultimul moment și a decis să călătorească cu automobilul către București. În cursul zilei de vineri, 1 septembrie, la Iași a plouat torențial (22 litri/mp) și ceața a fost foarte densă. Principala cauză a accidentului pare să fi fost vremea nefavorabilă. Pe 1 septembrie, la ora 18.00, la Comandamentul Trupelor de Jandarmi de la Băneasa trebuia să se sărbătorească cel de-al 102-lea an de la înființarea Jandarmeriei Române.

TEO CĂLINESCU ■

Puls

Ce nu s-a văzut din cauza grâului

Într-atât de mult s-a scris și s-a comentat despre criza grâului încât presa a omis aproape cu desăvârșire un alt subiect delicat, de o importanță covârșitoare pentru viitorul României. Mă refer la politica externă a țării noastre în actualul context internațional. Căci vrem nu vrem, în perioada vacanței parlamentare, când majoritatea publicațiilor arătau pe bună dreptate cu degetul către Ministerul Agriculturii și către executivul Văcăroiu, scena relațiilor interstatuale a fost și ea în continuă mișcare. Să ne amintim deci că înainte de scandalul legat de problemele agricole, s-a vorbit mult despre eșecul înregistrat de același guvern în ceea ce privește tratatul bilateral cu Ungaria. De altfel, acest aspect amplu comentat de revista noastră, trebuie privit într-un cadru mai larg și anume acela care rezultă din demersurile pe care România le face în direcția integrării în structurile UE și NATO. Într-atât ne-am preocupat de bobul de grâu - problemă deosebit de spinoasă de altfel - încât cred că am făcut un mare serviciu actualiei puteri care bănuiesc că răsuflă ușurată pentru că ziaristii în general n-au privit cu atenție zona politicii externe. Să vedem de pildă ce elemente noi au apărut în legătură cu extinderea NATO. Se vorbește acum despre lărgirea în trei valuri. România face parte din a doua etapă, țările baltice urmând să încheie procesul. Interesant este de văzut cum a evoluat gândirea celor din Vest în ceea ce privește lărgirea Alianței Nord-Atlantice. Se vorbea la început despre un tratament nediferențiat în ceea ce privește fostele state comuniste. S-a ajuns apoi la binecunoscutul principiu al integrării cu două viteze pentru ca acum să se vorbească de trei valuri. Prin urmare, un regres. Și toate aceste evoluții nu trebuie separate de reacțiile Rusiei. Ne amintim doar că ori de câte ori o oficialitate vest-europeană făcea declarații legate de extinderea NATO, Moscova reacționa prompt. Totul seamănă cu o negociere în mers, necunoscuta fiind rezultatul final. Deja o serie de analiști vest-europeni, dar nu numai ei, apreciază că țările baltice vor fi sacrificate pentru a indulci intrucâtva temerile Rusiei. Ce face în acest timp România? Participă activ la Parteneriatul pentru Pace, unde obține calificative bune. Dar un om simplu, de pe stradă, remarca un lucru trist și, vă mărturisesc, n-am fost în stare să-l contrazic. Spunea ceva în genul: „Domnule, cum să intrăm noi în NATO? Ce să căutăm noi acolo? Păi nu vezi că avioanele lor nu pică în plin război, iar ale noastre cad pe timp de pace?” De unde se vede clar că nu e suficient să vrei. Trebuie să și poți. Dar dacă nici nu vrei și nici nu poți, atunci ce șanse mai ai? Întrebarea nu este deloc lipsită de temel dacă analizăm ceea ce s-a petrecut din 1992 și până acum. Să ne referim de pildă la tratatul bilateral româno-ungar. Toată lumea crede că Recomandarea 1201 și pretențiile maghiarilor se pun de-a curmezișul semnării importantului document. Foarte puțin știu însă ce anume declara actualul ministru român de externe, Teodor Meleșcanu, în 1992, în timpul audierilor de la Comisia de Politică Externă a Camerei Deputaților.

Spunea atunci domnia sa că tratatul cu Ungaria este negociat în proporție de 85%. Cu alte cuvinte, au fost necesari doi ani pentru ca documentul la care ne referim să fie negociat în proporție de 85%, iar guvernul Văcăroiu nu l-au ajuns patru ani să definitiveze restul de 15%, căci este puțin probabil că vom asista la evenimente spectaculoase până la alegerile din 1996. Iar tratatul cu Ungaria este deosebit de important. Întrucât, se știe foarte bine, atât NATO cât și Uniunea Europeană nu se grăbesc să-și lărgescă rândurile cu state care nu și-au rezolvat încă problemele bilaterale. Cât privește Recomandarea 1201, mai precis faimosul articol 91 la care s-au oprit comentariile presei o dată cu declanșarea scandalului agricol, să mai semnalăm un lucru straniu: când deputatul Adrian Severin a sosit de la Consiliul Europei cu precizări oficiale ale înaltului for în legătură cu modul de interpretare a conținutului respectivului articol, ministrul român de externe mărturisea că se poate de relaxat că... n-a știut de existența acestora. Păi dacă n-a știut MAE, atunci cine să știe, ați putea întreba, pe bună dreptate, stimați cititori.

Cum tot pe bună dreptate, am putea întreba și noi ziaristii: chiar n-a știut armata română de diplomați nimic în legătură cu aceste precizări? Să vedem deci, acum când ele există, dacă tratatul se va semna, au ba. Personal înclin să cred că acest pas spectaculos nu va fi făcut. În orice caz, nu înainte de alegerile din 1996. Pentru că actuala putere se bazează pe partide care și-au făcut întotdeauna reclamă și electorat pe seama luptei împotriva unguirilor. Cooptați mai mult ca niciodată la guvernare, acești tovarăși de drum nu vor fi deloc încântați de o astfel de rezolvare întrucât se vor vedea lipsiți de principalul instrument de propagandă.

Și uite așa, mai pierdem o oportunitate. Pentru că 1996 va fi un an deosebit de agitat. Vor fi alegeri în Rusia și în Statele Unite și s-ar putea să se schimbe guvernul și în Ungaria... Lumea este deci într-o continuă schimbare și câștigă numai acela care se mișcă repede. Cu alte cuvinte, numai cei care nu lasă pe mâine ce pot face astăzi. Revin acum la întrebarea pe care o puneam și anume dacă cel ce ne conduc chiar doresc integrarea. Vă mai dau încă un argument care justifică această îndoielă. Vă amintiți desigur de acel celebru document intitulat Strategia de integrare a României în U.E.? Se făcea acolo vorbire despre o societate de tip corporatist, principiu care nu are nici o legătură cu structura social-politică și economică a statelor ce compun astăzi Uniunea Europeană. Greu de presupus că mai marii zilei nu știu acest lucru. Parcă cineva face tot ce este posibil pentru a arăta cât de mult ne deosebim noi românii de cei pe la ușile cărora batem. Și dacă tot suntem diferiți, atunci, de unde certitudinea că vom fi primiți? Se pare că de la o vreme încoace acest mod de a proceda a devenit regulă într-un joc în care partenerii nu se văd. Dar sunt ușor de ghicit.

RĂZVAN DUMITRESCU ■

Început de sesiune parlamentară

Jocul cu cerceulețe

□ A arbitrat Oliviu Gherman

Cea de-a VII-a sesiune parlamentară, penultima din actuala legislatură, la Senat a avut un debut lejer, ca întâlnirea școlărilor zglobi la începutul anului. Momentele

(PD) figurând acum Florin Buruiană (PNȚCD), și a unuia din posturile de chestor, în locul lui Emil Negruțiu (PAC) intrând Florin Velicu (PDAR).

Ca tehnică de votare, „venerabilul” Gherman a indicat „metoda cerceulețelor”: „Vot pentru este încercuirea cifrei din fața persoanei respective, vot împotriva rămâne neîncercuit”, ceea ce i-a oferit un nou prilej să se amuze teribil.

La primul tur, toți s-au ales, senatorul PNȚCD Radu Vasile obținând chiar cel mai mare număr de voturi „pentru” dintre toți - 114, cu excepția lui Vadim Tudor care a căzut la primul tur cu 69 pentru/59 împotriva. Șeful PRM se îngălbenise la față și deja i se măriseră pupilele. Adrian Păunescu îl propune tot pe Vadim pentru turul doi, iar „venerabilul”, devenit serios, spune: „Rog ca toată lumea, indiferent dacă agreează sau nu, să facă un cerc”. În sfârșit, la turul doi iese și Vadim Tudor cu 89 pentru/39 împotriva, ceea ce-i oferă prilejul manifestării unei bucurii nebune - trimite bezele, chicotește, se foiește fericit pe scaun, se dezgălbenește, chestii specifice diagnosticului.

Singurele momente sobre au fost la intonarea imnului de stat și la păstrarea momentului de reculegere solicitat de ministrul Tăriceală în memoria victimelor catastrofei aviatice de la Mogoșești.

În rest, aceleași bretele și aceleași lațe înslinite ale masivului verdețian, același comportament și același costum strâns pe trup la liderul PRM, Simeon Tatu cu damful specific, și printre toți, Iulian Mincu, cu părul vopsit, prezent și el, ca o întrupare pământeană a celei cu coasa.

MARIAN GHÎȚEANU ■

● Comitetul Director al PNȚCD a decis că va decide ● Corneliu Coposu amenință: „Cei care nu se pot subordona disciplinei de partid n-au decât să plece” ● Vizat a fost grupul de reformatori al deputatului Ioan Mureșan ● După discursul lui Corneliu Coposu presa a fost invitată să părăsească sala ● BCCC l-a „recomandat” pentru funcția de vicepreședinte al Camerei Deputaților pe Mircea Ciuraru ● Deputații țărâniști l-au ales pe Ion Rațiu

La Comitetul Director al PNȚCD Corneliu Coposu a fost întâmpinat cu aplauze. În discursul său, actualul președinte s-a referit și la frământările din partid. „Nimeni nu este de neîncercuit”, a spus Coposu. Trebuie să așteptăm cu onestitate să-ți vină rândul. Dacă încerci să sari peste rând ori te alegi cu rușinea ori trebuie să pleci. Să nu vă fie frică că oamenii pleacă. Cei care nu se pot subordona disciplinei de partid n-au decât să plece”. În mod evident Corneliu Coposu a vizat gruparea reformatoare din partid. De fapt, acest lucru a fost evident pe tot parcursul lucrărilor Comitetului Director. Coposu și-a încheiat discursul în aplauzele delegațiilor și presa a fost invitată să părăsească sala.

Nota generală a Comitetului Director al PNȚCD a fost inerția. În marea lor majoritate discursurile au fost lungi, plictisitoare și s-au axat pe trecutul glorios al partidului. Din când în când din sală mai ieșea câte un delegat. La un moment dat un parlamentar s-a adresat ironic altuia care fuma plictisit o țigară: „Ce faci, dragă? Nu intri să te împărțășești?” Singurii care au încercat în discursurile lor să pună pe tapet problemele grave din partid au fost deputații Ioan Mureșan, Gheorghe Cristea și Vasile Lupu. Nu au avut prea mare succes. Ioan Mureșan a adus în discuție modul defectuos în care se aplică statutul partidului, dar Corneliu Coposu l-a întrerupt. Gheorghe Cristea a ridicat problema alegerilor din filiale unde persoane valoroase au fost înlăturate din funcțiile de conducere. Președintele Coposu a spus că a venit doar de trei zile în țară și nu cunoaște situația. Totuși la ședința Biroului de Conducere, Coordonare și Control care avusese loc cu două zile în urmă a decis excluderea din partid a președintelui filialei Buzău, Corneliu Ștefan.

Deputatul timișorean George Stănescu l-a atacat pe Ion Rațiu, criticând vizitele acestuia prin filialele PNȚCD

din țară. În viziunea lui Stănescu parlamentarii PNȚCD ar fi trebuit probabil să rămână încremeniți acolo unde i-a prins sfârșitul sesiunii. Remus Oprîș l-a atacat pe Valentin Gabrielescu și s-a apucat să vorbească de campania electorală și de „oamenii politici” pe care „li crește” el. Singurul care părea că se simte foarte bine era deputatul Mircea Ciuraru. Sigur pe el, cu nelipsita-i pipă în colțul gurii, Ciuraru a afișat tot timpul mina celui care a învins. Starea de euforie avea însă să i se spulbere a doua zi.

Nu-i pentru cine se pregătește E pentru cine se nimerește

La ultima sa ședință Biroul de Conducere, Coordonare și Control a decis să-l „recomande” pentru funcția de vicepreședinte al Camerei Deputaților pe Mircea Ciuraru. Iar pentru funcția de chestor pe Sorin Lepșa. Decizia finală urmând să o ia prin vot secret grupul parlamentar. Ciuraru a avut doi contracandidați, Ion Rațiu și Vasile Lupu. Motiv pentru care nici măcar nu a trecut de primul tur. În cel de-al doilea tur au rămas Ion Rațiu și Vasile Lupu. Deputații au hotărât prin vot să fie reprezentați de Ion Rațiu. Ciuraru s-a reîntors în sala de ședință a Parlamentului negru de supărare. Răzvan Dobrescu se foia grîjului pe lângă el încercând să-l consoleze. Și Ion Diaconescu tot încerca să-i spună ceva. Ciuraru nu scotea o vorbă și până la sfârșitul lucrărilor în plen n-a mai ridicat ochii din podea.

Pentru funcția de chestor „recomandarea” BCCC a avut efect. Ioan Mureșan a fost înlocuit de insignifiantul Sorin Lepșa. Radiind de fericire acesta s-a dus la bulet și a comandat zece sticle de șampanie ca să-și sărbătorească victoria.

ROXANA STANCU ■

Foto: FLORIN IONITĂ ■

Un specialist în cerceulețe

candidații în Biroul Permanent. Aerul jovial și bonom al președintelui Senatului, în totală discordanță cu ceea ce se întâmplă în țară, te duce cu gândul la vorba populară „Țara pierde de tătari...”

La atenționarea senatorului PD Cristian Dumitrescu, privind respectarea procedurii de convocare oficială, „venerabilul” președinte a făcut convocarea răsând, cu aerul unuia care face hatărul unui pedant.

Fiecare grup parlamentar și-a desemnat candidații pentru Biroul Permanent în conformitate cu celebrul algoritm rezultat în urma alegerilor. În actuala legislatură, un post de chestor revenea pentru șase sesiuni PAC-ului și pentru două sesiuni PDAR-ului. PAC refuzând să cedeze, s-a trecut la votul plenului care a dat câștig de cauză agrarienilor.

Membrii Biroului Permanent rămân aceiași, cu excepția unuia din posturile de secretar, în locul lui Sorin Vornicu

Din nou despre legionari

Flacăra face lumină, după 65 de ani, într-o enigmă istorică:

□ În 1930 Codreanu avea legături strânse cu asasinul Beza

În anul 1930 în luna iulie tânărul macedonean Gheorghe Beza a încercat să-l asasineze pe ministrul țărănist Constantin Angelescu. Focurile de pistol trase de Beza nu au reușit însă să-l omoare, dar au declanșat un imens scandal public în care a fost implicată mișcarea legionară. Corneliu Zelea Codreanu s-a disociat de faptele lui Beza cu toate că era bănuțat că ar fi fost instigatorul din umbră al atentatului. Mai mult chiar, în cartea sa „Pentru Legionari” afirmă că nu-l cunoștea decât foarte puțin pe atentator. Despre acest eveniment, despre adeziunile românilor macedoneni la Mișcarea Legionară și situația zbuciumată din Cadrilater în perioada interbelică ne-a dat câteva lămuriri dl Gheorghe Tache, veteran al mișcării legionare, pe care l-am întâlnit în timpul deplasării noastre la tabăra legionară de la Padina. Apreciind datele istorice pe care ni le-a furnizat dl Tache, redacția noastră se disociază totuși de opiniile sale politice extremiste.

Rep.: Dle Tache, de ce ați aderat la legiune?

GT: Eu sunt român macedonean. Stăteam în Cadrilater. Acolo, în acel timp, în partidele politice importante majoritatea membrilor erau bulgari. În Cadrilater erau foarte mulți minoritari și se vorbea mai mult bulgărește. Noi am fost aduși din Macedonia (Bulgaria) și colonizați în Cadrilater. La liberali mai erau câțiva de-ai noștri dar la țărăniști numai bulgari. Când au venit legionarii care erau naționaliști și voiau membri români, noi ne-am încadrat la ei. Eu m-am înscris în 1935.

Rep.: Cum se desfășurau alegerile în Cadrilater?

GT: Cu bătaie! Am mâncat și eu bătaie. Alegerile erau aranjate de Guvern. Cine era la Guvern câștiga. Singura dată când a căzut Guvernul a fost în 1937 când legionarii au fost cel mai bine organizați.

Rep.: În acea perioadă vă atacau comitagiții? Cine erau aceștia?

GT: Când am fost colonizați, bulgarii au încercat să ne sperie. Comitagiții erau bulgari trecuți peste granițe (care erau liberali)

din Bulgaria și primeau susținere de la bulgarii din Cadrilater. Intrau și ne atacau prin sate. Guvernul ținea totuși cu noi. La început au vrut să colonizeze olteni, darăștia au luat bătaie de la bulgari, s-au speriat și au fugit. Și noi am fi fugit dar în Bulgaria nu ne mai puteam întoarce, deci nu aveam unde să fugim. Vrând-nevrând a trebuit să rămânem și să ne balem.

Noi, elementul macedonean, n-am fost criminali. Bulgarii erau toți cu cuțitul. Noi eram cu pistolul fiindcă e mult mai ușor să tragi cu pistolul decât să dai cu cuțitul.

Rep.: Fruntașii legionari Caranica Belimace și Papanace tot din zona dv. erau?

GT: Da, erau tot macedoneni, tot din Cadrilater plecați studenți la București. Ei l-au cunoscut pe Codreanu prin Beza. După primul război statul expropriează o treime din pământurile Bulgariei pentru a fi împărțite coloniștilor. În 1930 țărăniștii voiau să dea bulgarilor treimea înapoi. De asta Beza a tras în Angelescu. Înainte de atentat Beza și Papanace se întâlniseră cu Codreanu și de asta au fost toți trei arestați. Codreanu ne-a spus să nu ne încadrăm în legiune că e periculos dar nu aveam unde ne duce în altă parte. Ne-am încadrat, la ei am fost naționaliști (când ești minoritar ești tare pe poziție ca naționalist), numai suferințe am avut din cauza lor, dar nu ne pare rău... Asta a fost.

Gheorghe Tache (x) într-un grup de veterani legionari la Padina.

Când bulgarii făceau ceva, noi aplicam represalii, adică băteam bulgarii. Până la urmă am ajuns la o înțelegere cu ei. Le-am spus că dacă se mai întâmplă ceva în satele noastre, noi luăm fruntași bulgari și îi „achităm”. După chestia asta n-au mai făcut mare lucru, am fost „prietenii”, dar după 2-3 ani, în 1940, bulgarii au luat Cadrilaterul înapoi prin înțelegerea de la Craiova. În 1940 s-a făcut schimb de populație, așa că eu și unii macedoneni am ajuns la Constanța unde stau și acum, iar alții prin județul Vâlcea.

Rep.: Credeți că o mișcare de tip legionar ar avea succes acum?

GT: Dle, nu pot să zic: eu aș vrea, dar e atât de încurcată societatea de azi că e foarte greu să zic. Poate în viitor...

Generalul întâmpinat de susținători la ieșirea din spital

Comandantul Poliției Capitalei, generalul locotenent Nicolae Nițu, a devenit una dintre cele mai controversate persoane aflate în apropierea cercurilor de influență ale puterii. În urmă cu câteva luni, se vorbea insistent că va candida la funcția de primar al Bucureștiului din partea PDSR. „Tata Nițu” a infirmat această știre și imediat după aceea a pornit o campanie consistentă împotriva unei organizate mafii țigănești. Acest fapt a lovit se pare chiar în PDSR, care după unele surse avea solide legături prin partida romilor cu unii dintre oamenii de afaceri țigani.

În mijlocul campaniei anti-mafia, coordonată de colonelul Pavel Abraham, subordonat al lui Nicolae Nițu, comandantul Poliției Capitalei a dispărut brusc. Cei care îl căutau li se răspundea invariabil că

Zvonuri contradictorii despre „tata” Nițu

generalul e plecat în străinătate cu o delegație sau că ar fi „în misiune”.

Intrigați de lipsa îndelungată a generalului locotenent, liderii sindicatelor șoferilor care colaborau cu el pentru îmblânzirea unor măsuri prevăzute în noua lege a circulației au început o investigație pe cont propriu. Șoferii l-au găsit pe general la o lună și jumătate după „dispariție” internat în Spitalul MI Doctor Victor Babeș care se află lângă Foișorul de Foc. Șoferii au reușit să pătrundă în incinta spitalului și să ia legătura cu generalul. Unii dintre participanții la această primă întâlnire au declarat că Nicolae Nițu se afla într-o stare de semiinconștiență și li s-a părut că fusese tranchilizat. O dată cu această întâlnire s-a zvonit rapid că starea de sănătate a generalului este foarte gravă, că ar avea probleme cu coloana, rinichii și ar fi suferit un puternic șoc cardiac.

Cât timp „tata” Nițu s-a aflat în spital, la IPC au avut loc câteva evenimente importante, care merită atenție, cum au fost schimbările din funcție ale unor ofițeri superiori apropiați generalului.

Se vorbea despre un conflict între generalul Nițu și generalul Ion Pitulescu, comandantul Inspectoratului General al Poliției. De pe patul spi-

talului, generalul Nițu a acordat colegilor de la Canal 31 un interviu tăios la adresa generalului Pitulescu. Dacă ar fi să ne luăm după aparențe — este vorba de mai vechiul război purtat între fracțiunea „Bombonel-Mirea” și aripa conservatoare din PDSR.

În urmă cu două săptămâni, generalul Nițu a ieșit din spital. Aflați la fața locului în momentul externării, am constatat că este chiar mai coerent decât în momentul când s-a internat. Medicii militari care l-au îngrijit au declarat că nu mai sunt probleme îngrijorătoare de sănătate. În ciuda acestui fapt, Nicolae Nițu va mai sta în concediu medical până la începutul lunii octombrie. Între timp, au apărut alte știri, contradictorii și neverificabile. Se vorbește intens de numirea generalului Nițu ca secretar de stat (să fie o linie moartă?) ori de trecerea sa în rezervă „pe motive de sănătate”.

În mod cert, „tata” Nițu nu vrea în rușul capului să-și părăsească postul de la IPC. El a refuzat să comenteze evenimentele petrecute în timpul internării sale și a spus că va continua campania anti-mafia. Rămâne de văzut ce o să se întâmple de fapt.

Pagină realizată de
TOMA ROMAN jr. ■
LUCIA ȘTEFANOVICI ■

În numărul trecut al revistei noastre am prezentat un exemplu elocvent care ridică mari semne de întrebare în legătură cu modul în care se arbitrează în chinologia românească. Revenim acum la problema Cărtii de Origine (COR) și la modul în care persoanele care se ocupă direct de această arhivă înțeleg să elibereze actele câinilor.

Rețetele Dragodan sau cum poți transforma chinologia în cimitir

Exasperați de modul în care se operează în momentul de față în COR - sau mai bine-zis de întârzierea cu care sosesc actele de la Timișoara - Asociația Chinologică a Municipiului București a trimis numeroase memorii pe adresa președintelui ChR, Mihai Dragodan. Unul dintre aceste documente a fost expediat eroului principal al serialului nostru în data de 9.02.1995 și semnalează o serie de nereguli la care ne vom referi în cele ce urmează.

Dosarul cuprinde exemple concrete de acte incorect sau incomplet întocmite, expediate de COR.

Trebuie menționat că, la toate aceste sesizări, făcute în scris și semnate de președinta Clubului de Agreement, conducerea ACHR n-a catadicsit să răspundă până acum. De remediat neregulile semnalate, cu atât mai puțin. Documentul nr.

2 prezentat în facsimil demonstrează cât se poate de clar că dlui Mihai Dragodan i s-a cerut un răspuns scris la cele sesizate. Dialogul surzilor funcționează însă perfect, după cum se poate vedea.

Interesant este însă și un alt aspect. Se pare că COR și-a făcut un obicei în a nu menționa corect toate titlurile exemplarelor din linia genealogică. Se întâmplă acest lucru în special cu pedigriurile de

lata pe scurt în ce anume constau inadverențele.

● Pe o serie de acte, data nașterii câinilor respectivi este incorect copiată. Sunt frecvente erorile în ceea ce privește transcrierea numelor exemplarelor canine, ceea ce conduce la o brambureală de nedescris atunci când cineva caută să verifice arborele genealogic al respectivelor patrupeze.

● Există numeroase situații în care, deși solicitată, COR nu a transcris pe spatele actelor respective rezultatele arbitrajelor, în ciuda faptului că la cererea de transcriere s-au anexat și copiile după buletinele de arbitraj (vezi document nr. 1).

export. Iată cum exemplarele canine crescute în România pleacă peste hotare fără dovada calității liniei genetice din care provin. Să fie oare acest mod de a proceda în interesul chinologiei românești? Dl Mihai Dragodan nu poate spune că nu cunoaște performanțele obținute de câinii respectivi din moment ce la COR sunt înregistrate toate rezultatele prin buletine de arbitraj, rapoarte de arbitraj și copii după pedigree. Se pune deci întrebarea: de ce mai solicită COR toate aceste documente dacă informațiile conținute nu sunt folosite?

La COR, prostia se îmbină cu absurdul

Și pentru că tot ne-am referit, în numerele trecute, la faptul că, de o bună bucată de vreme, dl Mihai Dragodan nu mai trimite acte pentru câini, vă prezentăm alte exemple concrete.

● În data de 20.06.1994, cu borderoul nr. 41 se expediază pe adresa dlui Dragodan actele necesare pentru eliberarea unui pedigree de tip B pentru un câine aparținând dnei Roman Mariana. Ei bine, documentele n-au venit nici până la data în care

Chinologia românească în pericol

□ Un nou tip de mafie: ilegalități, arbitraje incorecte, bișniță cu câini.

DISTINCȚII ȘI PREMII OBTINUTE LA MANIFESTĂRILE CHINOLOGICE OFICIALE				
Locul	Data	Numele arbitrilor	Clasa	Calificat Titlul Stampila
	///			
	///			
	///			
	///			
	///			
	///			

Document nr. 2
Se vede cât se poate de clar că la capitolul „Distincții și premii obținute la manifestările chinologice oficiale” nu figurează nici o mențiune.

dv., stimați cititori, lecturați aceste rânduri. Între timp căneaua cu pricina are pui care trebuie înregistrați. Nu se poate însă fără actul mamei.

● O situație de-a dreptul absurdă s-a petrecut și cu o cățea de rasă dalmatian (stăpân Belaus Mădălina). S-a cerut eli-

prin arbitraje cel puțin suspecte de genul celui prezentat în numărul trecut al revistei noastre se lovește direct în activitatea de creștere a câinilor de rasă. Adio criteriile genotipice, din moment ce actele sunt incorect întocmite, adio criteriile fenotipice, din

Numele ciinelui	A L I C I A	născut: anul	1990	luna	aprilie	ziua	24
Rasa	dalmatian	sexul	femela	părul	scurt, neted		
Culoarea și semnele	alb cu pete negre						

Document nr. 3
Vă lăsăm pe dv., stimați cititori, să înțelegeți numele câinelui din acest certificat. Oricum și data nașterii este incorect copiată. Și pentru că nu dorim ca misterul să planeze și asupra acestei pagini, precum plutește peste activitatea dlui Mihai Dragodan, menționăm că numele corect al exemplarului canin este ALIDA.

berarea pedigree de tip B pentru exemplarul canin menționat și înregistrarea puilor. Culmea, de la Timișoara au venit actele puilor dar nu și actul mamei.

Este cât se poate de evident că prin perpetuarea unor nereguli de tipul celor la care revista noastră s-a referit

moment ce arbitrajele sunt viciate. Și cum, în ceea ce privește chinologia, alte criterii de selecție nu știm să mai existe, ne întrebăm ce mai rămâne din această activitate?

RADU IOANID ■

Acta funcțională în scopul
respectivului de a fi prezentată
anumit membru al clubului
și a fi prezentată la
anumit membru al clubului
și a fi prezentată la

de Dragodan

Ita rog analizați acest material
care cuprinde 4 puncte și faceți o
analiză în cursul căreia să rog
să-mi dați un răspuns în scris

Să plimbăm de fiecare dată
actele pe drumuri și să tot facem
borderoul și iatăți pușor de care nu
se știe cont nu este o rezoluție
bună cu versie de acte, și astfel
întocmite

Responsabil
club
Traian Popa M

1.11.1995

Document nr. 1
De aici se vede cât se poate de clar că dlui Dragodan i s-a cerut să răspundă în scris, adică oficial, la sesizările ACHR. Pauză însă. S-o fi defectat renumitul calculator?

SC URBIS SA - un local familial

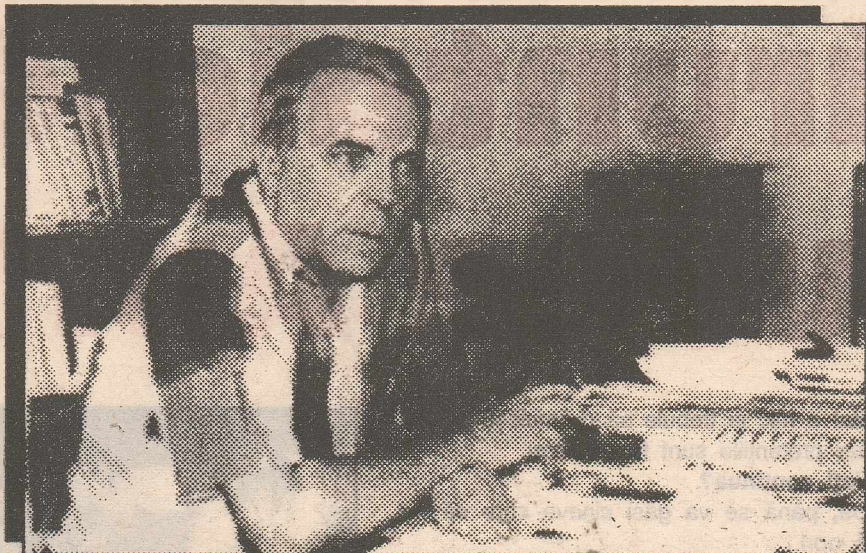
Cu câteva numere în urmă ne-am avertizat cititorii că vom reveni față de situația ciudată de la SC URBIS SA. Am aflat că managerul Mircea Surdulescu s-a gândit să-i dea loc cald și frățiorului său. Până la începutul acestui an domnul Surdulescu Ștefan lucra la serviciul de aprovizionare al fabricii Electrotehnica. În primăvară, dl Mircea Surdulescu probabil s-a edificat asupra calităților ascunse ale fratelui său, astfel că acesta a ajuns din lucrător la serviciul de aprovizionare al Electrotehnicii tocmai în ono-

ranta funcție de director cu calitatea producției la SC URBIS SA. Rămâne de văzut dacă dl Mircea Surdulescu vă găsi talente ascunse și unor mătuși, surori sau veri și va crea noi și noi posturi de directori. Dacă dl Ștefan Surdulescu își ia leafa liniștit, nu același lucru se poate spune și despre directorul tehnic G. Băilă. Dânsul, om cu cap, s-a gândit „să ajute” SC URBIS SA. Din informațiile obținute de la oamenii noștri am aflat că dl G. Băilă a ajutat SC URBIS SA vânzându-i pe 11,5 milioane lei o dubiță

TV în ultimul hal de rablageală. Dubița TV, cu număr de Sibiu, a fost adusă în fabrică la ștangă, și după unele estimări s-au mai plătit încă niște milioane pentru repararea ei. Situația e ciudată de tot. Dacă la SC URBIS SA s-au vândut camioane în stare de funcționare pe o nimica toată, se cumpără în schimb mașini de dat la fiare vechi pe o căciulă de bani.

Avertizăm cititorii „Flacărei” că nu ne-am terminat încă muniția.

TOMA ROMAN jr. ■
LUCIA ȘTEFANOVICI ■

Nicolae Manolescu (președintele Partidului Alianței Civice):

„Nu ne va bate PDSR, ne vom bate singuri”

călcăse în vreo fabrică, ceea ce nu l-a împiedicat să scrie „Capitalul”!

- E adevărat ce spuneți, dar parcă nu v-aș vedea bând o cinzeacă în mijlocul alegătorilor, la o sindrofie electorală...

- Sigur că mi-e greu să mă imaginez patronând un ospăț cu lăutari, dar să știți că nu toată lumea se emoționează la așa ceva. Populismul nu e obligatoriu, dacă îl definim corect. A vorbi pe limba omului nu înseamnă neapărat a-l flata, a-i trece cu vederea erorile și, mai ales, a-i promite ceea ce știți că nu-i poți da. În acest sens populismul mi se pare detestabil. E preferabil să fii cinstit și să pierzi alegerile. E normal ca un om politic să vrea să câștige - dar nu cu orice preț!

Poți să critici guvernul, dar nu să-i faci „dobitoci”

- Într-un interviu recent, Claudiu Iordache afirmă că ați cedat influenței lui Mihnea Berindei, în sensul unei atitudini împăciuitoare față de Putere.

- Nu știu pe ce se bazează. Faptul că la Congresul PAC au participat majoritatea partidelor importante nu e o concesie. Nu e vorba de împăciuitoare, ci de limbaj civilizat. Poți să nu fii de acord cu guvernul, dar nu e un motiv să-i faci „dobitoci”. Poți cere demiterea unui ministru, dar nu să te legi de copilul lui handicapat. Mihnea Berindei e un om foarte serios, un adevărat cap politic, pe seama căruia s-au spus multe prostii: că ar fi socialist francez etc.

- Care este limita acestui comportament civilizat? Ați fost în China cu președintele Iliescu și în Africa de Sud cu C. V. Tudor. Ați acceptat, să zicem, și o invitație la masă a liderului PRM?

- Relațiile mele cu C.V. Tudor sunt de la senator la senator. Îmi place -

- Ce perspective sunt ca anul 2000 să vă găsească la Cotroceni?

- Vorba cu blana ursului din pădure o știți, da? Să trăim până în 2000...

- Ce regretați cel mai mult?

- Că nu mi-am terminat Istoria Critică a Literaturii Române.

- Și când o terminați?

- Oho!, dacă aș ști...

nu-mi place, PRM are electoratul său. Sigur că aș prefera să nu-l aibă, dacă e vorba să fiu sincer până la capăt... Nu poate fi vorba însă de relații personale - iar uneori nici oficiale: la congres n-am invitat nici PSM, nici PRM, considerând că trecutul comunist și național-șovin al României nu e suficient de departe pentru a trece totul cu vederea. Dar, vrând-nevrând, respirăm același aer

în Senat. Cât despre delegații, eu sunt foarte onorat de atenția care mi se acordă, dar stau și mă-ntreb de ce tocmai ale mele au fost comentate.

- Știți bine de ce: sunteți dintre cei mai tare înjurați de către Vadim.

- Cred că și dl Gherman ar avea ceva de spus în această privință. Și pe el l-a făcut în toate felurile, ceea ce nu l-a împiedicat să plece împreună de patru-cinci ori - ca să nu mai spun că sunt chiar aliați politici! Iar ceea ce spune Vadim despre președintele Iliescu - trebuie să recunosc cu toată modestia că despre mine n-a spus!

Să amenințăm, să criticăm, să urlăm și să nu facem nimic

- De ce a pierdut Opoziția alegerile legislative din 1992?

- Opoziția a rămas euforizată după succesul alegerilor locale și a crezut că nu s-a schimbat nimic. Niciodată, la apelurile noastre repetate, Convenția n-a analizat ce-am câștigat și ce-am pierdut. Alegerile generale le-am pierdut pe mâna noastră, și nu din pricină de fraude. În al doilea rând, Convenția nu descoperise faptul că nu poți câștiga prin negație, ci propunând ceva concret. Ea critică tot timpul partidul de guvernământ - foarte bine, dar asta nu ajunge. De câte ori vine un proiect de lege nenorocit, trebuie să existe un proiect paralel al Opoziției - n-am făcut-o! Motiunile de cenzură au rostul lor, chiar dacă știi că nu câștigi, dar mai important ar fi acum, de pildă, un proiect de amendare a Legii fondului funciar. S-a contat prea mult pe natura emoțională a electoratului, care de fapt a evoluat. S-a mers pe aceeași idee: să amenințăm, să criticăm, să urlăm la ei și să nu facem nimic. În Colegiul CDR pentru candidații la președinție am fost întrebat ce-aș face cu foștii torționari. Când am răspuns „l-aș da pe mâna justiției”, mi s-a replicat „Cum, pe mâna acestei justiții corupte?” Coruptă-necoruptă, alta nu e, și nu poți să-ți faci singur dreptate, cum au făcut minierii... Trebuie să îndreptăm justiția, dar nu să ne răzbunăm. Firește, cu asemenea declarație mi-am pierdut suportul AFDPR, deși tatăl meu a făcut închisoare.

- Credeți că aceste lucruri au fost înțelese între timp?

- Cred că da, pentru foarte multe partide. Dar atunci am fi putut ca fiecare să vină cu ideile și proiectele sale de legi - căci nici un partid nu poate face singur o ofertă completă.

- Teoretic, colaborarea e posibilă și acum?

- Mă tem că mai degrabă vor ieși la iveală ostilitățile. Nu cred că PDSR ne va bate - ne vom bate singuri. Am mai pățit-o. Oamenii spun: „Rău cu PDSR, dar de la ceilalți ce-asteptăm? De ce să mai riscăm o dată, după 40 de ani în care n-am riscat nimic?”

TUDOR CĂLIN ZAROJANU ■

Nicolae Manolescu s-a născut la 27 noiembrie 1939, dintr-un tată ardelean, profesor de filosofie, și o mamă olteancă, profesoară de franceză. Pentru că părinții, membri PNL, ajunseseră la Canal, ca să poată intra la liceu a fost înfiat de bunicul matern.

Strategema a fost descoperită în anul II de facultate (Filologie - unde intrase la 17 ani), drept care a fost exmatriculat (și reprimat ulterior). Doctor în literatură română, profesor la Universitatea București, autor a peste 20 de cărți și având 37 ani de cronică literară („Contemporanul”, apoi „România literară” - unde este director din 1990).

N-am pățit nimic pentru că n-am scris despre Ceaușescu

- Am remarcat că oamenii din partid vă spun „domnule profesor”, și nu „președinte” sau „senator”.

- Asta mi-e meseria. Președinte de partid și senator azi ești - mâine nu ești. Profesor voi fi și la pensie.

- De ce ați intrat în politică?

- Dacă pe vremea lui Ceaușescu intelectualii făceau doar politica PCR, că altfel nu se putea, azi nu mai au nici o scuză: cineva trebuie să facă și politică. Totdeauna, când a fost cazul, intelectualii și-au lăsat unelele și s-au apucat de politică: Kogălniceanu, Alecsandri, Maiorescu...

- Această „detunare” poate fi definitivă? E posibil să nu vă mai întoarceți la scris?

- Doamne ferește! Sper că viața politică se va așeza în niște hotare firești, încât oamenii politici să aibă dreptul și la viață personală. Ce se întâmplă acum e cu totul nefiresc - dacă nu vrem să murim cu toții de infarct, trebuie să învățăm să și recuperăm. În ce mă privește, sper să pot să-mi văd și de cărți.

- Ați publicat vreme de trei decenii sub comuniști - era sau nu inevitabil compromisul?

- Nu. Nici unul dintre noi nu a suferit amenințări atât de îngrozitoare încât să spună azi „Am intrat în partid că altfel mă omorau. Am scris despre Ceaușescu pentru că altfel îmi luau rubrica”. Din '62 până în '89 n-am scris niciodată despre Ceaușescu, nici despre partid - și n-am pățit nimic. Fără îndoială că un preț se plătește: am fost blocat pe postul de lector 22 de ani pentru că nu eram membru de partid, am stat 4 ani cu examenul de doctorat luat, fără să mi se aprobe titlul - dar dacă ne plângem de asemenea lucruri înseamnă să nu mai facem nimic! N-a venit nimeni să mă oblighe să devin

membru de partid și eu să n-am încotro.

E preferabil să fii cinstit și să pierzi alegerile

- Ce-a câștigat și ce-a pierdut PAC ieșind din Convenție?

- A câștigat o anumită identitate. În '90, singura orientare a Opoziției era să fie împotriva Puterii - așa cum există partide contra unguirilor. În plus, aveam toți același limbaj - or, normal este să existe mesaje distincte. În acest sens am făcut pași mai mari după ieșirea din Convenție. Am pierdut niște oameni - nu m-aș grăbi să spun că toți sunt oportuniști, unii au plecat din convingere, și convingerile trebuie respectate. Oricum, după '96 nu cred că viața politică se va mai limita la două tabere, permanent ostile. Un partid care să se adreseze tuturor sau un suprapartid, cum devenise Convenția, nu ține de democrație ci de o viață politică pușintel primitivă.

- Cum a reacționat electoratul dv. la această redefinire mai distinctă?

- Majoritatea organizațiilor teritoriale s-au întărit. Au fost semne de întrebare, nedumeriri, proteste - e inevitabil -, dar oamenii au simțit că acum vorbim pe limba noastră și nu mai suntem ținuți de atitudini mecanice. Electoratul e mult mai receptiv la argumente decât cred unii, și nu e adevărat că reacționează emoțional, în „turmă”.

- Apropos de limbaj: PAC are un „aer” preponderent intelectual - cum vă înțelegeți cu „masele”? O doză de populism nu e obligatorie?

- Majoritatea intelectualilor din PAC sunt profesori, deci au exercitiul comunicării cu mulțimile. Iar a fi intelectual nu înseamnă a nu avea limbaj comun cu cei mulți. Toate partidele sunt făcute de intelectuali - până și cele comuniste: Marx nu

- Acum, cu o seară înainte de sfârșit, cum credeți că a ieșit festivalul?
- Cu chin și of, ca orice festival!
- A fost mai bine decât în anii trecuți?
- Lumea zice că da... A fost un lucru bun, mai bun ca la edițiile trecute.
- Ce înseamnă pentru omul Dumitru Moroșanu „Cerbul de Aur”?
- Pentru aproape toți cei care lucrează la „Cerbul de Aur”, acesta înseamnă totul: modul nostru de a ne legitima profesional.
- Și pentru directorul de festival?
- Eu mă gândesc foarte puțin la această calitate pentru că dacă o fac începe să-mi fie frică pentru că răspunderea e foarte mare.

- Sincer? A fost foarte greu.

Crampp in the Leg

To FLACARA
from
Harry Clark!
Spoken by Member

- Două cuvinte despre festival, Florin Ochescu.
- Două cuvinte: buuni-cel.
- Dacă e să mă raportez la gusturile mele, în afară de 2 Unlimited, invitații nu m-au șocat prea tare. Concursul de interpretare cred că a fost mult mai bun decât anul trecut. Oricum recitalurile au fost cam eclectice, prea bruște salturile de la un gen la altul.
- Dorian Ciubuc, cum ți s-a părut?
- „Cârbul de Aur” a făcut un pas înainte și asta prin calitatea instalațiilor de sunet și lumină.

cântărețea descurță, a mai păstrat puțin din „nebușia” grupului „The Go Go's” pe care l-a fondat în 1978. Întrebată unde e paradisul pe pământ (aluzie la hit-ul „Heaven is A Place On Earth”) a răspuns simplu: „Aici, la Brașov”.

impresionând
juriul, chiar
dacă mem-
brii acestu-
ia n-au
înțeles o
iotă din
chineză și
româna lui.

- Când și cum ați primit invitația de a fi membru în juriul de la „Cerbul de Aur”?
- La începutul lui decembrie...
- Cum vi s-a părut festivalul?
- Cred că organizarea a fost extraordinară. Pe noi, membrii juriului, ne-au tratat foarte bine. Festivalul m-a uimit, mai ales că nu știam nimic despre el înainte de a veni în România. Nivelul concurenților de la Brașov este foarte bun, comparabil cu al multor festivaluri pe care le-am văzut în Europa.
- Care e părerea dv. față de invitarea unor vedete internaționale care au fiecare alt stil de muzică în cadrul celuiiași festival?
- Concenții de la „Cerbul de Aur” realizează o radiografie destul de exactă a muzicii de la ora aceasta din Europa, eliminându-se părțile extremiste. Aici avem de toate - de la clasicul stil melodic, la melodiile de dans, techno etc. Cred că e bine. Îmi place atmosfera. Din această cauză îmi pare bine că și vedetele invitate aparțin unor stiluri atât de diverse.
- În acest caz, cum puteți să departajați concurenții care pot fi, fiecare în parte, bun pe „felia” lui?
- E o combinație de personalitate, de

- Deocamdată a ieșit la suprafață ceva, mult deasupra mediei, și toți am fost de acord cu acest lucru. Bătălia, discuțiile s-au purtat în ceea ce privește premiile mai mici.

- În România pot să vină toți artiștii, și Whitney Houston și Bob Dylan și Michael Jackson din nou... Problema e de bani și de organizare.

S-a terminat, cu bine, și ediția a VIII-a a „Cerbului de Aur”. Strânși la Brașov, laolaltă, cântăreți, membri în juriu, operatori, sunetiști, gazetari, organizatori, jandarmi, pompieri și alții, câteva sute dacă nu mii de oameni, veniți toți pentru bunul mers al festivalului. De la legenda vie a grupului „Temptations” și până la câștigătorii de anul acesta, grupul rus „Cramp in the Leg”, pe scena de lângă Biserica Neagră s-au auzit toate stilurile muzicii de azi. Poate că unii concurenți vor deveni, în timp, niște mari vedete, sau poate că pentru alții „Cerbul de Aur” va fi apogeul carierei. Important este însă faptul că, în lumea cenușie în care trăim există, din când în când, o clipă de mândrie și de bucurie. tocmai de aceea chiar dacă s-ar putea scrie și de rău nu merită să o faci. Ar fi păcat să strici bucuria milioanele de oameni care au privit festivalul...

...mă vă simțiți acum, după ce ați luat Marele Premiu? Simțim foarte bine acum. De fapt, ne-am simțit bine pe rata festivalului dar acum e minunat. așteptați să luați trofeul? Ne așteptam la un loc doi sau trei în concursul de video-

credeți că a făcut ca juriul să vă dea vouă premiul? membru al juriului ne-a spus chiar acum zece minute, în al, că nu au fost nici un fel de dubii în juriu în ceea ce Marele Premiu. Altceva nu cred că pot să vă mai spun. lucruri bune va aduce acest premiu pentru formație? greu de spus dacă acest premiu va aduce ceva pentru trupă. îl rând trebuie să ne gândim la publicitate, la noi albume și 1.000 dolari sunt prea puțini pentru a face tot ce dorim să

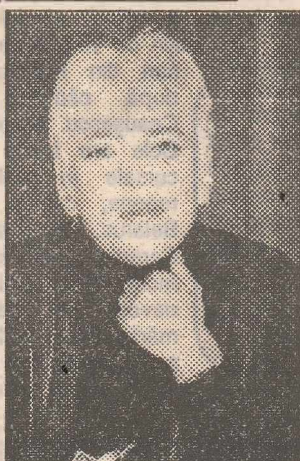
Daniela Gămulescu, privindu-l admirativ pe acest Ricky Dandel al Cerbului '95, Toni Grecu

- Ați fost surpriza festivalului?
- Dacă așa spune lumea, așa o fi...
- Când ați aflat că o să fiți pe scenă?
- Demult. Propunerea am primit-o în februarie, iar acceptul a venit în urma aprobării ședinței în plen a colegilor mei și am decis la sfârșitul lunii iunie.
- De ce s-a ținut secret?
- Din nesiguranță, pentru că oricând se putea întâmpla să nu pot să vin, iar pe de altă parte, a fost dorința producătorilor de a veni cu un clenci. Cred că le-a reușit, nu știu.
- Cum apare „Cerbul '95” față de „Cerbul '94”?
- N-am văzut „Cerbul '94” decât la televizor. Judecata oamenilor, în general, se bazează pe comparații, ori eu, dacă nu l-am văzut, nu știu cu ce să compar. Cred că a fost o experiență reușită, incontestabil cel mai important eveniment muzical din România și probabil și din partea asta de fost lagăr comunist.
- Dumneavoastră ați impus acest stil hazliu de prezentare?
- Eu nu știu să fac altceva. Dacă trebuia să vină cineva care să dea informații putea să apară dl Cornelius Roșianu sau purtătorul de cuvânt al guvernului. Ar fi fost, poate, mai interesant pentru că o ședință bine aranjată, cu câteva mii de

oameni în față, e mai interesantă. Eu cred că ideea de festival, de muzică, se cuplează cu aceea de umor, dar fără să sârim calul. Am ținut frâiele și mi-am construit textele pe o temă dată.

- Cum a mers colaborarea cu Daniela Gămulescu?
- Ea e o femeie extraordinară. Nu e inhibată, nu e seacă. Acum a venit cu un „new look” și mi-a fost o parteneră de scenă foarte bună.
- Ce v-a plăcut cel mai mult?
- Am stat aproape 85% din timp în cameră, iar restul pe scenă sau în culise. Nu pot să spun ce mi-a plăcut cel mai mult. Cred că atmosfera a fost foarte bună. Și publicul. Rețin două momente: deschiderea și ziua în care 2000 de oameni au stat, ore întregi, pe ploaie, la spectacol. Atunci au cântat „Temptations” care mie mi-au plăcut cel mai mult. Ei sunt niște pensionari bine așezați, niște gici petrești negri care sunt foarte mari meseriași.

Artista	Videoclip
DEVON NIKO surprins de fotoreporterul nostru pe scările de la ieșirea din scenă, imediat după ce a primit trofeul.	 SILVIA DUMITRESCU , singura româncă în clasamente și singura concurentă câștigătoare a două premii (I la videoclip, III la discografie).

Anita căutând cu privirea „Cerbul de Aur” de pe scena de la Brașov, într-un show cu care 2 Unlimited i-au făcut pe toți cei 6000 de spectatori să danseze. O bilă neagră pentru olandezo-surinamezi care au refuzat orice relație cu presa...

La sosirea pe Aeroportul Otopeni cei de la 2 Unlimited au avut neplăcuta surpriză de a descoperi că li s-au pierdut două bagaje importante. Aceasta a fost cauza întârzierii lor la Brașov.

Michael b (Canada), locul doi la secțiunea videoclip, după ce, din cauza emoției sau a brațelor prea încărcate, a reușit să scape trofeul de cristal pe jos. Nu s-a supărat, spunând doar că: „E mai interesant așa!”

- Ce poți să-mi spui acum, la ieșirea de pe scenă, cu trofeul în brațe?
- În afară de uau... Nu, e de necrezut, nu mă așteptam. Sunt fericit dar nu-mi dau seama ce o să schimbe asta în viața mea.

Simpatic, scăpat de toate brățările și lanțurile de aur ce dădeau o impresie de kitsch, MC Hammer a fost cel care a reușit să aducă publicul în delir. Cântând mult peste durata stabilită în contract, aventurându-se printre spectatori până departe de scenă, la fântâna arteziană, el a realizat un maxi-show plin de muzică și dans, fiind unul dintre puținii raperi care au cântat „live” în România. La conferința de presă din restaurantul hotelului Alpin, MC Hammer ne-a răspuns la câteva întrebări.

- Ce părere ai despre faptul că vei cânta pe aceeași scenă pe care anul trecut a cântat James Brown, idolul tău?

- E un sentiment foarte bun. Chiar

săptămâna trecută m-am întâlnit cu James Brown. El are un show și m-a invitat, să-i fiu oaspete. Ne-am distrat teribil de bine. Mă simt foarte bine pe scenă, împreună cu James Brown, căci e idolul meu și a făcut multe pentru dezvoltarea muzicii soul și funk.

- Ce semnificație are pentru el semnul Yin-Yang pe care-l poartă?

- Eu cred că, mai mult sau mai puțin, pentru mine, orice lucru bun e urmat de unul rău. Semnul reprezintă unitate, posibilitatea oamenilor de a trăi împreună. E bine, dar e și rău. Toate lucrurile astea coexistă în aceeași lume. Fără rău, nu există bine. Trebuie să fii atent și să știi cum să iei amândouă aspectele vieții.

„Monstru sacru” al scenei, Kenny Rogers a arătat la Brașov că a rămas cel mai bun cântăreț de „country” din lume chiar și la 57 de ani.

Începând cu un concert de muzică populară românească mult gustat de public, Festivalul „Cerbul de Aur” s-a încheiat tot cu muzică populară... dar americană.

Kenny Rogers a cerut să se plimbe prin Brașov într-o mașină produsă în România. I s-a oferit o Dacie iar plimbarea se pare că i-a plăcut foarte mult.

ELIS LOVRIC

„Salut Flacăra! Sunt fericită că sunt aici și sunt foarte fericită că am luat acest premiu pentru cea mai bună interpretare a unei piese românești pentru că poporul vostru este într-adevăr formidabil”.

FOR FLACARA
A BIG KISS
[Signature]

Pagini realizate de
ALEXANDRU ARION
A colaborat
Gabriel Bassarabescu

Fotografii de FLORIN IONIȚĂ

Bosnia în pocherul diplomatico-militar

Observatorii politici ai evoluției situației din Bosnia sunt de părere că „incidentul” de la Sarajevo de acum peste două săptămâni, în urma căruia 37 de persoane au murit și câteva zeci au fost rănite de bomba lansată din sectorul militar sârbesc, a produs modificări calitative în conflictul bosniac. Să le enumerăm pe scurt. ● Partea sârbă bosniacă a continuat să nege că ar fi autoarea incidentului, dar argumentele experților din forțele ONU au demonstrat că ei sunt autorii acelui măcel. ● Șeful contingentului rusesc al căștilor albastre are propria teorie, susținând că sârbii n-ar fi putut fi autorii acelui atac. ● Eșecul și împăciuitoarea până de curând, NATO a trecut la scurt timp la represalii ferme și masive. Având girul ONU, comandantul flancului de sud al alianței a ordonat în doar câteva zile peste 1.000 de raiduri asupra pozițiilor militare ale sârbilor bosniaci. ● Într-un timp reprezentanții politici ai acestora, reuniți la Pale, au convenit să-și lase practic soarta în mâinile Belgradului, care prin președintele sârb Slobodan Milošević și-a început bunele ofii și medieri. ● În SUA președintele Bill Clinton și-a anunțat ferm susținerea programului de pace pe care l-a inițiat. Naveta diplomatică pe care americanii o continuă în zonă, condusă de Richard Holbrooke, a continuat cu intensitate, vădind că americanii nu s-au lăsat intimidați după ce mai mulți diplomați din echipa lor de negocieri au pierit într-un accident. ● Uniunea Europeană continuă să dea semne că susține inițiativele de pace în zonă. ● Avioane germane au participat pentru prima dată după cel de-al doilea război

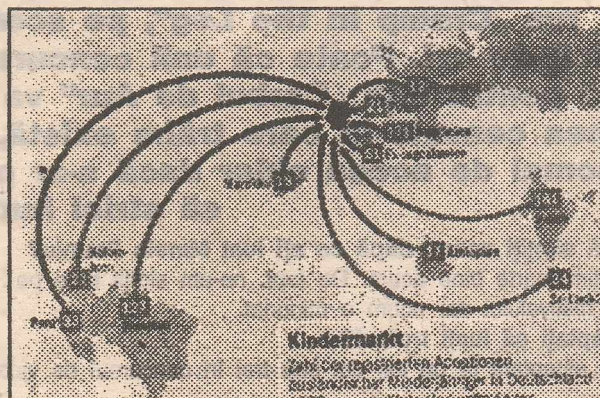
mondial la atacurile asupra sârbilor bosniaci, care constituie, la rândul lor, cele mai ample acțiuni militare organizate vreodată de NATO de la înființarea ei. ● După primele raiduri, forțele aeriene NATO stau, cum se spune, „cu arma la picior”, pregătite să intervină dacă sârbii bosniaci nu acceptă condițiile impuse: încetarea atacurilor armate împotriva zonelor de protecție, retragerea armamentului greu din jurul orașului Sarajevo la o distanță de minimum 20 km, garantarea liberei deplasări a persoanelor, asigurarea deschiderii și funcționării aeroportului orașului. Toate aceste condiții sunt susținute și de ONU. ● Negocierile intense dintre generalul Ratko Mladici și cel francez Bernard Janvier cu privire la o retragere simultană și a forțelor musulmane nu s-au soldat cu succes, ridicând semne de întrebare asupra imparțialității occidentale. ● Rusia, iritată că ar putea fi „scoasă din cărți”, își manifestă totuși disponibilitatea pentru continuarea dialogului. ● Într-un timp, ajutoarele umanitare au putut să ajungă cu camioanele peste muntele Igman în Sarajevo. ● Și ceilalți „protagoniști ai crizei” (Milošević, Izetbegović, Karadžić) și-au continuat contactele cu diverși factori politici din țări prietene, sau cu negociatorii ONU. Mesajele NATO trimise sârbilor sunt categorice, fără echivoc. ● Comentarii politici susțin că în pofida gravității crizei, sau tocmai de aceea, drumul spre pace s-ar fi scurtat. Se adaugă în plus că niciodată până acum NATO nu a părut atât de fermă în intervenție.

ȘTEFAN NICOLAE ■

Afaceri de miliarde:

Comerțul cu copii

□ Se obțin profituri la fel de mari ca din cel cu stupefiante. Marfa blondă este cea mai cerută. România, o furnizoare constantă.

Aproximativ cinci milioane de perechi din lume doresc să adopte un copil. Dacă nu-l pot obține pe căi legale, atunci recurg la serviciile unor specialiști în traficul cu „marfa caldă”. Așa a luat naștere comerțul cu copii, la fel de rentabil ca și cel cu droguri.

Marfa diferă calitativ după culoarea pielii și a părului. Cu cât copilul este mai mic și mai alb, prețul crește.

Așa cum indică și harta reprodusă alăturat, România se situează printre țările fruntașe la livrarea acestui soi de marfă. „Foarte multe femei din România și Polonia - notează revista germană Der Spiegel - preferă să

Femeia era din România. Se afla în luna a 9-a și avea deja dureri. În aceeași zi a născut la spital un băiat oacheș, dar subponderal. A trebuit să-l ținem în incubator. Apoi patul a fost găsit gol. Femeia dispăruse, lăsând un bilet: „N-am cu ce să-l întrețin. Îl las statului german”.

(Fragment dintr-o amplă relatare apărută în revista „Der Spiegel”)

nască într-o clinică din Germania pentru a-și lăsa copilul acolo.” Transformarea copilului în marfă de export se face în fel și chip. De multe ori în asemenea afaceri murdare sunt amestecați medici, surori, moașe. Aceștia anunță lehuza că i-a murit copilul, nou-născutul rămânând în „stoc” pentru trafic. Dar de cele mai multe ori părinții, ei înșiși, acceptă să-și vândă fiul sau fiica negustorului de marfă caldă. Asemenea gesturi oribile sunt dictate de condițiile de mizerie și promiscuitate în care trăiesc unii oameni. Din această lume a disperărilor, traficanții de carne vie recoltează la prețuri modice mii de copii pentru export. Cei mai mulți ofertanți se află în America Latină, unde anual se nasc 3,5 milioane copii. Din cele 63 milioane de locuitori de vârstă medie, 44 mi-

lioane trăiesc în condiții subumane. De aici sunt recoltați copii de vânzare și revânduți la prețuri de 12.000 dolari, plus 800 dolari procurarea pașaportului.

Pe bătrânul continent sunt preferați copii cu „facies european”. Iată de ce, bunăoară, în Germania, în anul 1993, 38% din copiii aduși de peste graniță proveneau din țările est-europene și cu deosebire din România și Polonia.

În SUA cea mai prosperă agenție profilată pe adopții este cea patronată de numita Margaret Cole. Această doamnă, scrie revista citată mai sus, a mijlocit exodul a nu mai puțin de 15.000 de copii originali din România, imediat după căderea regimului Ceaușescu. Agenția doamnei Cole are foarte multe sucursale în țările vest-europene, ca și în Rusia, Belarus, Moldova, Ucraina. Cererile sunt foarte mari, încât dna Cole a fost nevoită să ridice prețul mărfii. Chiar o fetiță chinezică, marfă de categoria a III-a, a ajuns să coste 8.000

de dolari.

Comerțul ilegal cu copii este sancționat cu pedepse aspre. Dar el continuă să se dezvolte an de an. La Conferința pentru apărarea și drepturile copiilor, ținută la Haga, s-a cerut ca nou-născuții să rămână alături de părinții lor naturali, indiferent de condițiile de viață ale acestora. Înfierea, s-a mai precizat, să se facă numai în cazuri extreme și de către persoane locuind în aceeași țară. Numai dacă acestea lipsesc, să se recurgă la expatrierea copiilor. (L.T.)

Revelionul mileniului trei

Deja se cunoaște. Înainte de orice cifră rotundă în succesiunea anilor, după Christos, omenirea a intrat în câte o criză a sfârșitului de lume. Dar nu numai când au fost cifre rotunde. Interpretând într-o cheie hermeneutică adesea ocultă cifre din Apocalipsă sau din alte scrieri sfinte, diverse secte au anunțat sfârșitul lumii pregătindu-și coreligionarii pentru a intra în turma celor aleși, care se vor înălța la cer.

Așa este și acum când mileniul al treilea bate la ușă - ba chiar mai abilit decât altădată. S-a înmulțit numărul războaielor? Este semn sigur că sfârșitul este aproape. Apar schisme între diverse religii, sau din contră sunt semne ale împăcării interconfesionale? În funcție de cine interpretează aceste date, semnele devin mărturie elocvente ale unei extincții iminente a omenirii.

Acum când mai e puțin până în anul 2000, omenirea nu este bătută doar de scenarii milenariste care prevestesc amurgul civilizațiilor și al omenirii. Dimpotrivă, în foarte multe țări ale lumii oficialitățile au întocmit deja programe interesante, cu totul deosebite, prin care să se marcheze această dată, expresii ale optimismului și încrederii în viitor. Papa Ioan Paul al II-lea a anunțat că se fac pregătiri intense pentru ca în pragul mileniului următor să se organizeze, probabil la Ierusalim - acolo de unde își trag obârșia iudaismul, creștinismul și islamismul, trei dintre cele mai importante religii ale lumii moderne - o întâlnire ecumenică. Șansele ei de realizare sunt încă reduse, deși anumite apropieri, mai ales între catolici și ortodocși și între catolici și iudași, s-au făcut deja.

Dar și la nivelul unor țări se anunță festivități gigantice și o scenografie pe măsură. În Marea Britanie a fost înființată o loterie specială care adună fonduri pentru festivitățile din anul 2000, alături de alte resurse prevăzute chiar din buget. Problema a iscat chiar o dezbatere politică, opoziția acuzând actuala guvernare că este cuprinsă de megalomanie.

Și în SUA se fac pregătiri excepționale, dar programul nu este cunoscut încă în detaliu. Iar enumerarea poate continua.

Să ne oprim însă la pregătirile care se fac la Roma, pregătiri extrem de ambițioase și care au în vedere, evident, și Vaticanul. Primarul Cetății Eterne, Francesco Rutelli, un om politic de stânga, a spus că potrivit anticipărilor făcute de specialiști, în orașul apostolilor Petru și

Pavel, a cărui istorie însă este mult mai bogată, numărul turiștilor va fi în jurul anului 2000 de peste cinci ori mai mare decât în prezent, adică peste 25 de milioane. „Roma nu s-a construit într-o singură zi”, a spus primarul evocând o vorbă celebră, după care a adăugat că pentru a primi aceste milioane de pelerini în condiții civilizate și demne Roma trebuie să se reînnoiască. „Invazia” asupra Romei, pentru Marele Jubileu, va trebui să fie bine pregătită din timp. Unii specialiști spun că deja e prea târziu. Totuși se prevede refacerea monumentelor de referință ale creștinătății: catacombele, Colosseumul, Colina Capitolină (unde se presupune că ar fi înmormântați apostolii Petru și Pavel), Vaticanul vor fi doar câteva dintre aceste obiective. Toate restaurantele Romei vor fi ca noi, industria turismului va lucra din plin. Peste 20.000 locuri de muncă vor fi create special

pentru lucrările de restaurare a monumentelor menționate.

Unele dintre obiectivele care vor fi realizate nu vor funcționa doar cu această ocazie. Astfel, se prevede construirea unei stații de metrou chiar în apropiere de Vatican, iar pe malul Tibului în apropiere de Castel Sant Angelo (Lungotevere, spun italienii) vor fi adoptate noi soluții de fluidizare a transportului. La Colosseum, unde se spune că primii creștini erau aruncați în arenă, pradă animalelor sălbatice, va fi refăcută structura spațiilor subterane, așa cum era acum 2.000 de ani. Municipalitatea Romei nu va ignora desigur nici celelalte locuri de interes turistic ale orașului: piețele, fântânile (dintre care celebra Fontana Trevi), bisericile. Revelionul mileniului trei va tăia respirația tuturor nu numai prin emoția evenimentului, ci și prin fastul cu care va fi organizat.

ȘTEFAN NICOLAE ■

Începe stagiunea teatrală

Din „comă” - la „Danaidele”

□ Vacanța teatrală se întreține cu zvonuri

Serafim Duicu amenință că va demisiona de la Naționalul din Tg. Mureș, supărat că nu prea este luat în seamă de nimeni, este criticat și nu are succes.

Horea Popescu, directorul general al teatrelor, este mai ușor de găsit la Național. Vrea să renunțe la directoratul ministerial și să-și reia postul anterevoluționar de la Național. Rămâne de văzut cine va fi înlocuit. Fănuș Neagu care în fiecare dimineață își ia un mic dejun ardelenesc: își întinde ziarul pe birou și mănâncă slănină cu ceapă? Sau dramaturgul contemporan Mihai Ispirescu?

La Nottara nici o veste despre noul director, înlocuitorul lui Victor Ernest Mașek care a plecat la Viena. Vor începe curând stagiunea și luptele pentru șefie.

Ion Eremia a renunțat la colaborarea cu UNITER. Va organiza un Festival al Dramaturgiei Contemporane Românești cu ajutorul Editurii Expansion sub patronajul agramatului Haralamb și al lui Valentin Silvestru.

Să fie vorba de o glumă?

Vladimir Găitan nu mai demisionează de la Teatrul de Comedie, deși demisia sa scrisă a fost dată publicității. Textul anunța ziua și luna renunțării la directorat, dar nu și anul. Să fie vorba doar de o glumă?

La A.T.F. se trag sforile pentru ocuparea postului de rector. Victor Rebengiuc se va retrage. Circulă zvonul că va

pleca și actualul decan de la teatru, Gelu Colceag.

Și Teatrul Mic va rămâne fără director dacă este adevărat că regizorul Dan Micu va demisiona și va pleca la Teatrul Național unde are câteva proiecte. Deocamdată trupa de la Mic savurează succesul avut cu „Pescărușul” Cătălinei Buzoianu în Italia. Atâta doar că regizoarea a început să taie scene din spectacol.

Este cert că „Trupa pe butoaie” este un nou proiect UNITER de succes. Practic „Trupa” a dat startul acestei stagiuni, joacă prin toată țara, găsește sponsori și gazde primitoare. Teatrele de repertoriu joacă începând cu 15 septembrie. Majoritatea vor să lanseze premiere. Dar de cele mai multe ori este vorba de spectacole trecute în palmare-sul slab al stagiunii trecute, spectacole nefinisate, scoase pe scenă la sfârșitul lunii iunie. Doar Teatrul Evreiesc s-a grăbit și la începutul lunii septembrie a scos două comedii. Apoi Teatrul Franco-Român, proiect al UNITER, a lansat pe scena Institutului Francez un spectacol coupé. Regizorul și dramaturgul canadian Marc Doré propune două piese scurte „Piesă cu un titlu lung” și „Eu plec!” Cap de afiș este Oana Pellea.

Burghezul gentilom cu telefon mobil

În țară lucrurile se mișcă bine. Anton Tauff, după un scurt directorat la Cluj, în 1991 a preluat conducerea la Baia Mare. Ion Mânzate vrea

cu orice preț un Festival de Teatru Antic la Constanța anul viitor. Vrea chiar să fabrice și

Cel mai bătrân actor din „Trupa pe butoaie”, Ion Caramitru, surprins necostumat de junioara Mihaela Rădescu înainte de a bate gongul.

biscuiți pentru reclamă. Toamna aceasta, atunci când nu va sta la fași în fața calculatorului pentru afaceri, va fi la Sfântu Gheorghe unde montează „Burghezul gentilom” plin de tehnologii moderne, telefoane mobile, prăjitore de pâine etc.

Despre ce se întâmplă cu teatrul românesc, marele Silviu Purcărete a declarat clar: „Este în comă”. Spre supărarea lui Valentin Silvestru care, făcându-și propagandă la „Serata muzicală” a lui Iosif Sava, a sărit ca ars. De ce zice Purcărete așa ceva tocmai în Anglia, unde se află în turneu cu spectacolele sale? „Coma” este foarte gravă și numai pentru faptul că, deși este un regizor de mare succes, aplaudat și curtat de toate marile festivaluri de teatru, Silviu Purcărete nu a mai putut să monteze nimic în ultimele două stagiuni. Abia luna aceasta, cu ajutor din străinătate, începe la Craiova proiectul internațional „Danaidele” bazat pe texte din Eschil.

REMUS ANDREI ION ■

Italianii și limba română

Se spune că unul dintre lucrurile care-i impresionează constant pe străinii care vin în România este cunoașterea limbilor străine, în special de către generația tânără. Motivațiile acestui poliglotism sunt numeroase: cultură minoră, necesitatea adaptării, anumite calități native etc. Dar nu în ultimul rând și calitatea învățământului. Mai puțin s-a făcut pentru învățarea limbii române de către străini. Un efort lăudabil și, prin forța lucrurilor, de excepție în acest

sens îl face prof. Florina Nicolae în lucrarea „La lingua romana per italiani”. Este o lucrare sintetică, bine structurată, în care s-a renunțat la o abordare teoretică, plină de definiții și noțiuni, în favoarea unei metode practice, esențializate. A rezultat o metodă practică de învățare a limbii noastre ținându-se seama de particularitățile, interferențele, dar și deosebiri dintre cele două limbi romane.

S. CARPIAN ■

Toate artele

Capricii

Poți fi dinozaur la Antipa, lebădă vieneză pe varză, găină traco-dacică, numai cerb nu se cade să fii! Fiindcă (după „Bulina roșie”, bine informată ca totdeauna) invitații la „Cerbul de Aur” au cele mai bizare pretenții:

„MC Hammer și trupa sa solicită transportul cu avionul la clasa I, pentru că nu acceptă «business class», biletele să fie plătite înainte de plecarea din San Francisco, să i se rețină locuri la cel mai bun restaurant din Brașov și să i se plătească anticipat o zi de cazare la un hotel din SUA, deoarece trebuie să schimbe avioanele pentru a veni în România.

Pentru transport în țară nu acceptă elicopter, însă dorește un autocar cu aer condiționat și o mașină de lux, iar pentru convorbiri trebuie să-i stea la dispoziție un telefon, un fax și un om de legătură.

Kenny Rogers a condiționat participarea, printre altele, de acoperirea meselor numai cu fețe de masă din damasc, iar tacâmurile să fie din argint masiv. De asemenea, dorește să i se asigure în permanență banane și grapefruit fără semințe, bomboane de ciocolată, mentolate și cu alune, semințe de floarea soarelui, apă minerală neacidulată și Coca-Cola cu cofeină, bere Heineken și Corona, ceai Lipton și de plante, lapte și un borcan sigilat cu miere de albine. În contract este o prevedere expresă - a cărei nerespectare poate duce la reziliere - prin care organizatorii sunt obligați să-l întrebe în fiecare seară pe impresarul Leny Lender dacă maestrul dorește cele 6 kg de cuburi de gheață.

Membrii formației „2 Unlimited” și-au luat măsuri ca în contract să fie prevăzută dotarea cabinei lor, de lângă scenă, cu două sticle de șampanie „Moet Chandon”, două sticle de vin alb de cea mai bună calitate, 5 litri de apă minerală acidulată și apă minerală neacidulată la discreție, 5 litri de Coca-Cola, alune prăjite, fructe proaspete, cafea, lapte și ceai, miere de albine și zahăr, 15 sandwich-uri cu cașcaval și alte 15 cu carne, cea de porc fiind exclusă, și 10 prosoape albe. În plus, solicită asigurarea unor seturi de farfurii și tacâmuri de unică folosință, în ambalaje originale și sigilate.”

Dragul Kenny și-a mai luat o precauție: „Știe cineva în - cum îi zice? - România limba engleză?” fiindcă nu știe cum altfel se vor desfășura conferințele sale de presă.

Da, Kenny, cel puțin ambasadorii Angliei și Americii știu englezește.

Citrice fără sămburi? S-ar mai găsi. Bomboane agricole? Berechet. Apă minerală neacidulată? Toată e neacidulată. Prosoape? Sunt câteva la Muzeul Peleş. Tacâmuri de argint? Sunt la Casa Scriitorilor și la „Șarpele roșu”.

Tot e bine că Nemuritorii n-au cerut și femei. Sau băieți.

Ei n-au cerut Pocuția. Nici Basarabia.

Iar eu stau ca prostul și mă întreb ce va fi dorit, imperativ, unul Yehudi Menuhin când a cântat pe dila Stradivarius, la București.

Dar Duse (Leonora)? Dar Oistrach? Dar Domingo? Dar Mehta?

Ajuns la „Waldorf Astoria” un rumân, Nea Gheorghe (Enescu) știți ce le-a cerut recepționarilor, dintr-un capriț abuziv? Un măr. Mă trec sudori reci.

Parcă „arta” exală parfume de „Sarmale reci”...

GHEORGHE TOMOZEI ■

MAȘINA DE SCRIS

● **NICHITA AXINTE**, București. Dacă aveți într-adevăr numai 16 ani, meritați felicitări. Versurile sunt cel puțin simpatice:

„Un câine albastru mi-e viața, / și-i singur, bolnav și flămând, / cutreieră ziua și noaptea / trotuare bătând. // vreun os, de-l găsește-l mănâncă, / nu-i vesel, nici trist, nici nicicum, / mănâncă azi pentru mâine / un câine albastru bătrân.”

Dezinvoltura, risipa de fantezie, chiar naivitatea îl cuceresc pe cititor, făcându-l să nu observe că versurile sunt, de fapt, lipsite de profunzime. Ar fi bine să evoluați, repede-repede, înainte ca cititorul să se dezmeticească.

● **VAL GEORGE**, Bistrița. Versurile dv. sunt încălcite grațios, ca iedera pe un gard de fier forjat:

„În vederea-mi erau plânsurile oarbe! / uitând neuitarea râsului // se

zvonea că se-nnoptase ziua // mă dezgolisem în plinul de lume! / dezlipind nașterea cu ajutorul morții // trupul era ciuruit! și-n fiecare / parte a lui era sufletul”

Totuși, uneori mergeți prea departe cu înnodarea frazelor și nu se mai înțelege nimic:

„mi se va uita înapoia zării / descântecul în brațe de Nord”; „m-aștept cu stele / în spațiile sortuite / cu trezie de Făptuire” etc.

Dacă mai scrieți așa, am să vă pedepsesc dându-vă și eu răspunsuri de genul: sunteți — ați fi dacă ați fi — un poet talentat cărui am să-i public nepublicarea.

● **BORIS MARIAN**, București. Poemele Să fii prizonierul, Regim sănătos, Soldatul, Să bei și Vărul profesorului au apărut în Flacăra din 19 iulie a.c. Iar articolul în apărarea lui Dostoievski — în România literară din 2 august a.c. Din poemele trimise ulterior am reținut douăsprezece pentru o nouă apariție (dar am nevoie de încă o fotografie a dv.).

● **NICOLETA ABĂCIOAIEI**, Snagov, Sectorul Agricol Ilfov. „V-aș ruga să mă scuzați pentru faptul că data trecută am scris mai mult poezii pesimiste; eram în momente de melancolie copleșitoare. De altfel eu nu fac numai poezie pesimistă și ca dovadă m-am gândit să vă mai trimit câteva versuri:

Să fii supărat când cineva moare? / Nu trebuie // Pentru că așa trebuia să se întâmple, / Doar noi ne naștem pentru a muri!!

Atunci să fii supărat când cineva se naște / Pentru că știi că va muri? / Și-atunci să nu mai dăruim viață? / Dar asta n-ar însemna dispariția speciei?”

Vă mărturisesc că și versurile dv. optimiste m-au întristat. Mi-aș mai reveni numai dacă aș afla că vă completați în vreun fel pregătirea intelectuală.

● **DANA MÎNDRU**, Piatra Neamț. În cele două romane ale dv. — 7,2 grade pe scara Richter și Ceată — există mici fragmente demne de interes. Este vorba de schițe de portret ale unor personaje, de caracterizări ale unor stări sufletești etc. Construcția romanelor însă, „ideologia” lor sunt pe cât de pretențioase, pe atât de naive. Nu aveți cultura literară necesară pentru a realiza edificii narative vaste.

● **DORU CIUCIULIN**, Calafat. Și în cazul dv. este evidentă lipsa de cultură. (După cum rezultă din miile de manuscrise pe care le primesc, mulți dintre corespondenți sunt inteligenți și talentați, însă puțini — extrem de puțini, alarmant de puțini — au și cultura necesară

pentru o carieră literară. Nu greșea cine spunea că românii stau bine la capitolul însușiri înăscute, dar nu strălucesc deloc la acela al calităților care se dobândesc prin muncă). Piesa de teatru Paravanul abundă în dovezi ale semidoctismului: „să găzduim un asemenea specimen în casă nouă”, „ești o Dulcinee” (de la „dulce”), „s-a înfundat până la fund în alchimie lui” etc. Chiar și în prezentarea pe care v-o faceți există un dezacord gramatical flagrant: „naționalitatea și cetățenia îmi este get-beget română”.

Mai bine vă era get-beget gramaticală...

● **PAUL MIHAIL ALEXESCU**, București. N-are rost să-mi mai trimiteți versuri. Sunt puerile și nu se întrevide posibilitatea unei evoluții:

„Când terminai liceul / A început și greul / Nu știam ce drum s-a aleg, / După câte înțeleg / Nu mă atrăgea nimic, / Măcar acolo-așa, un pic. / Problemă grea din cale-afară / Căci n-aveam o dotare clară, / O pasiune oarecare, / O înclinare, o chemare. / Eram cam bunicel la toate, / Dar la nimic în mod special.” etc.

● **DANIELA MIHAI**, Lugoj. „Nu mi-a plăcut nicio dată poezia și nu știu mai nimic despre ea, însă când singurătatea mi-a bătut la ușă ea a fost o binecuvântare a orelor lungi.”

Nu știu cum au putut să fie pentru dv. „o binecuvântare” asemenea elucubrății:

„Copaci de zahăr s-au desprins / pe crengi cu poleială / de lacrimi mute / și de negi / fugind din călimară.”

În ceea ce mă privește, în „orele lungi”, când „singurătatea mi-a bătut la ușă”, lectura versurilor dv. mi s-a părut — iertați-mă — un blestem. Deprimat, deznădăjduit, am deschis nervos televizorul și am urmărit din greșeală întreaga emisiune de Actualități a TVR 1.

● **IOAN CHIRĂȘ**, Petroșani. „Alăturat vă trimit un set de poezii de inspirație minerească, pe care mai jos vi-l înaintez”. N-am găsit nici o urmă de inspirație minerească în textele dv. Scrisoarea este redactată într-un stil funcționăresc, iar versurile — într-unul școlăresc:

„Cu freamățul pichamerului port, / Prin codrii arși de veacuri în cărbune, / Lumina gândului într-un efort, / De zbatere și de înțelepciune.”

● **CONST. VANG.**, Galați. Ambiția dv. de a deveni un François Villon al României se stinge, de la o zi la alta, ca un foc sub o ploaie de toamnă. Versurile pe care mi le-ați trimis ultima oară au o cuminenie fatală.

Singurul pasaj mai deocheat este vulgar:

„Foaie verde și-o lăcustă / Doamne dă-mi și mie-o fustă / să mă dau pe creangă ușa / ca să-mi vadă lumea... talentul!”

Mi s-a părut promițător titlul nuvelei la care lucrați în prezent: **Tata, eu și Ceaușescu**. Când mi-o trimiteți?

● **LIANA SABĂU**, Timișoara. Este păcat să renunțați la frisonul, la autenticitatea existențială prin care se caracterizau versurile dv. în favoarea unor construcții artificiale, filosofico-umoristice, cărora le lipsesc, de fapt, și filosofia, și umorul:

„Avem ca aperitiv un singur sortiment: / Singurătate cu icre de Mancuria sau, / dacă doriți, poate fi cu ciuperci; / felul întâi: o hrănitoare Tristețe cu perișoare / sau Amărăciune cu fidea, Nesiguranță în suc de roșii / sau boia; / felul doi: o gustoasă Anxietate rasol cu garnitură / de orez, / Răutate cu piure, Durere cu sos de usturoi / sau poate doriți un vânat gras împușcat de noi?” etc.

Dv. puteți să aduceți un suflu nou, tineresc în poezia românească. Lăsați-l pe Marin Sorescu să compună istorioare cu sentimente personificate.

P.S. De ce nu publicați într-un volum versurile (bune)

nicării cu cititorul:

„Poezia e o rană otrăvită, / cuvintele sună și dor. / De prea multă-nărcare de sensuri, / cuvintele nasc și-apoi mor. // Totul e spus, totul e zadarnic de clar, / sufletul e inundat de formule poetice / și el tot mai caută dincolo de Epsilon Eridani, / ca să scape de fluvii logoreice.”

Sunt convins că veți progresa. Aștept și alte texte de la dv.

● **SOFIA GANEA**, Focșani. Dezinvoltura dv. seamănă cu piruetele pe care le-ar face cineva într-un magazin de geamuri. Aveți și mișcări grațioase, dar din când în când se aude câte un zgomot infernal de sticlărie spartă:

„Acolo e casa mea, / printre nori, / aici sunt străină și fără suflare / ca un cadavru expus la soare, / iar voi treceți și priviți / la oasele goale / și așteptați să vorbesc. / — Ce să vă spun? / De unde-aș începe / tot acolo ajung: / naștere — ani ce din coadă sun, / vise, tăceri, lacrimi și scrum — / totul e searbăd, / totul e fum, / totul se-aruncă / spre cerul cu stele / și se-afundă-n sacul peticit”

● **MARIN DAN**, București. Vă sunt îndatorat pentru momentul de amuzament pe care mi l-au prilejuit versurile dv.:

Important pentru toți corespondenții

■ Textele dv. trebuie să fie dactilografiate sau, cel puțin, scrise lizibil. Dacă sunteți optimiști, trimiteți-mi și o fotografie și un curriculum vitae. Dactilogramele, manuscrisele și fotografiile nepublicate NU se restituie.

■ Nu există restricții în ceea ce privește genurile. În afară de poezie, proză, teatru, critică literară etc., puteți să-mi trimiteți și versuri pentru muzică rock, graffiti, texte publicitare, aforisme gen „legile lui Murphy”, scenarii pentru spectacole de cabaret politic etc.

■ Cele mai valoroase texte se publică în cadrul rubricii **Mașina de scris**. Toate textele publicate în cadrul acestei rubrici candidează automat la premiul de 1.000.000 de lei care se acordă anual, la 1 noiembrie.

■ Tot dintre corespondenții rubricii **Mașina de scris** se alege autorii cărora li se asigură publicarea unei cărți (pe bază de contract). Numele lor este anunțat la fiecare 1 martie.

■ Plicurile dv. trebuie trimise la următoarea adresă: Alex Ștefănescu, la redacția revistei **Flacăra**, Piața Presei Libere nr. 1, sector 1, 71341 București.

■ Vă rog să faceți un efort financiar și să vă abonați la revista **Flacăra**. Să nu vă închipuiți că fac publicitate într-un mod abil acestei reviste, dar dacă nu vă abonați n-o să v-o puteți procura în fiecare săptămână și dialogul dintre noi se va întrerupe.

scrise până acum? Numai sub formă de carte ar reuși să se impună. Vă rog să mă țineți la curent cu demersurile pe care le faceți în acest sens. Dacă nu reușiți, cereți-mi ajutorul. Vă somez să-mi cereți ajutorul.

● **ZENOVIA APOSTOL**, Râșca, Suceava. Cred că aveți ceva de spus și că versurile dv. — chiar dacă alunecă din când în când în declarativism — reușesc să mențină o tensiune a comu-

„Simt că nu doresc ce pot / Ori dori ce nu pot avea / Dornic de dorințe ce se simt / Îi doresc ce pot și ce nu pot avea / Am un triumf slab ce-i drept / Dreptul meu e plin de nimeni / Mă simt gol, gol, gol / Gol fără umplutura ce-mi trebuie.”

În special versul cu „... gol, gol, gol” ar merita recitat în fața a mii de oameni (eventual, de Cristian Țopescu).

Un autor excentric Marin Ifrim

În lumea literară, originalitatea nu mai miră pe nimeni. A devenit... banală, ca deținerea unui buletin de identitate. Și totuși, Marin Ifrim (născut la 1 decembrie 1955 în comuna Bălăceanu din județul Buzău) se face imediat remarcat chiar și în lumea literară. El este mai mult decât original. Este extravagant, bizar, excentric, trăsniț, straniu, năstrușnic. Iese cu totul din comun, ca un bărbat care ar purta părul vopsit în verde sau ca o femeie care ar tăcea tot timpul. Nu numai gesturile sale (a publicat versuri în SLAST sub pseudonimul Angela Filip, a tipărit o carte de 7/9 cm, a proclamat existența unui nou curent literar: „curentul marin” etc.), dar și versurile sunt deocheate, fistichii.

Curajul cu care face echilibristică literară pe o sârmă așezată la mare înălțime se datorează și... inculturii (neavând pregătire filologică, poetul nu știe peste ce prăpastie pășește), dar se datorează și unui innăscut simț al aventurii. Absolventul unei școli profesionale de chimie și al unor cursuri de maiștri, în prezent ziarist în Buzău, sfidează îndrăzneț și iresponsabil tot ceea ce s-a scris până la el. Ne provoacă, ne intrigă și uneori ne cucerește, ca un disperat copil al străzii care cere cu insolentă trecătorilor puțină duioșie.

ALFABET DE TRANZIȚIE

ALB, chipul tău are culoarea
ca pielea unor popoare
neîncăpătoare în aceste versuri
chipul tău mă odihnește, mă
suprapune culorile luminii zilei,
e o semnătură în alb -
un alevin în acvariul nopții

ĂȘTIA, cu mirosurile lor colorate
dispun altfel cele mai bune
schimbă culoarea măduvei,
pulsăția pe minut
cu obiceiurile lor, suprimă
transferarea eredității, ne

în lilieci alăptând bufnițe
ăștia care nu se văd, generatorii...

Â din „a” și nu invers,
strecurat între celelalte litere,
rătăcit în numele nostru, un moft
pentru unii...

BAL NEOCLIMATERIC vorbind,
o simplă compoziție muzicală
zdruncină coloana sexuală a
un acordeon și o lăunare,
pecinginată de câini, frigul
fabrica de chibrituri din fier
electronii de hidrogen au omorât
măine, în „Evenimentul zilei”

FEMEIA cu cange a înlocuit
și se oferă câteva minute de
cândoare totală,
alte câteva de dragoste,
de sentimente și
frânghia lungă cât o cale ferată,
unei sticle cu petroxin, cât lama
unui brici morganatic
la urmă, vine femeia cu cange
ziua de mâine care te respinge.

DEONTOLOGIA stării pe tron:
să nu consumi nimic din ceea
ce ar înlătura efortul curgerii
În fine, nu te înscăuna că e
între alăția oameni de bine...

ECHINOCTIUL meu, fericirea
ziua nu te văd și te iubesc
noaptea te simt și te iubesc -
clepsidra, în mod logic
împarte noaptea și ziua în două
eu nu te pot împărți
nici măcar cu o fotografie, cu
pe care altcineva (?) ar dori
să-și scrie opera.

FERMOARUL dinaintea ploii e
prin tăietura făcută de fulger,
să văd îngerii, șoldurile lor
e ca și cum aș privi din Cosmos
mi se relevă o pădure stranie,
norii precum carnea unei
Doamne, câtă fermitate, la școală
învățătorul de Religie cere

să învețe pentru nota 10.
Domnul să le-o dea!

GAMBITUL președintelui e
nici o piesă nu înaintează
totul se insinuează, ne jucăm
capul fiecărei piese este mascat,
doar „Karpov”-ul se schimbă
cu adevărat. În rest, ce stare

în fața ta, care vrei să
viața ți-ai scris-o unde și cum
Paștele tău, iată clipa după
oaselor de miel la rădăcina
În pom, Adam și Eva se privesc
strivind pureci între dinți,
ca la Drăgaică, după gratii,

HELIOGRAFUL tristeții, un aparat
în fața ta, care vrei să
viața ți-ai scris-o unde și cum
Paștele tău, iată clipa după
oaselor de miel la rădăcina
În pom, Adam și Eva se privesc
strivind pureci între dinți,
ca la Drăgaică, după gratii,

IGIENA mizeriei, o ideologie
să fii tot timpul spălat și călcat
în picioare. Să fii tot timpul
și opus. Să fii tot timpul tot
Întipărire într-o piatră, nu
unii calcă pe valuri de
nu au nici după ce bea apă,
așa se zice acum. Unii sunt
alții sunt detractați, unii umblă
prin visterii, alții prin muzeele
zilei de mâine. Ce ciudat,
natura se dezlanțuie și
întâmplător se repetă. Până
și ea...

JILETCA de aur a singurătății,
la gâtul oii rătăcite. Vine
măgarul dispăre mai greu în
ghiociei intră într-o ofilire
programată.

KILOWATT-ul ei de viață, rea ca
bătrână, priza ce-mi reanimă
se lărgește și înghite peretele,
blocul, cartierul, orașul. Cu un
și un număr de telefon, caut
Diogene nocturn, directorul ire(al)
la celălalt capăt al firului, un
„pentru dureri neobișnuite,
neobișnuite - electrocutează-te cu
ce ai la îndemână...”

LEPROZIE stelară e pământul
Cândva, Sf. Nicodim trebuia
să vină în Țara Românească
și nu avea nici măcar o barcă
Și-a întins veșmântul peste
și a trecut peste valuri, ca
începând să construiască biserici
„departe de așezările omenești”
așa sunt ei, sfinții, departe
de noroi
însămânțează mărghăritare
obositoare...

MARGHILOMANIE curată,
la câțiva pași de memoria
se vând porci mici, de primăvară
NEBULOSUL martie vine de
și totuși e frig și nesiguranță...
se va încălzi timpul, va răsări
berbecii mai modești, așa cum
Peste tot se anunță un Zeu,
indiferența își sapă adăposturi
peste tot e totul, se va încălzi
timpul, va...

OBIECȚIE insignifiantă, vorbă
nu arăt eu vântul cu degetul,
singurul care îl văd?

PARATRĂSNETUL adolescenței
legătura la pământ. Din când
Radio „Campus” o trimite
chilia mea numai cuie-n pereți -
și zice Madonna ceva, și-mi
și zic și eu altceva. Numai
pustiu poate guverna cineva
după bunul său plac. Și totuși,
pe Madonna în gând.

RĂSADNIȚA bancară
funcționează non-stop -
la cimitirul „Dumbrava” miroase

a opulentă, nu a tămăie. Bogații
și în lumea de Apoi, au alte
de proprietate, astupă pur și
„plămâni” vecinilor într-o
În sus, în jos, în stânga
se umflă mormintele lor.
Ce se întâmplă
Domnul nostru cu fire de
unde, când și cum să
ne hotărâm să
nu-ți mai oferim viața cu care îți
suntem datori, căci în cimitirul
nu se mai poate respira de
Ți-o spune un belfer.

SALINITATE agresivă au
funcționarii noștri publici. Limba
redevine limbă de birou (de nuc)
și mai textualistă ca odinioară.
Au femeile astea rujate și
o sare specială pe limbă, un
pe care te trimit călare
în praznic.

TERMODINAMICA ființei mele
complicată. Acum sunt rece,
Sunt un rebel fără cauză clară,
asalt disperarea și plâng în
Dintre cele 11 sisteme de
guvernare ale
omenirii, nu-mi pot însuși
absolutismul pute, aristocrația
autocrația este imposibilă,
infidelă, dictatura e plină
federal e un harem inoperant,
n-o mai suportă nici morții,
imposibilă, oligarhia nu mai
de explicații, plutocrația este
iar republica e o glumă
în casa spânzuratului.
lau cu asalt disperarea...

ȚĂCANIT mai ești: picură
și tu te gândești la altceva,
ai o obsesie. Picură sângele
reanimatului și tu te gândești
ai o obsesie. Picură, picură
ca un infarct simplu

UNIUNEA individuală cu
de o parte totul, trebuie să te
salvezi, deși

nu ai nimic de apărut. Mergi
echilibru precar, în huiduieli
și aplauze
să arăți că nu ești singur.

MASSIVE DE SERIS

Pagini realizate de
Alex Ștefănescu

Ministerul Sănătății a obținut un împrumut de 110 milioane de dolari de la Banca Mondială

Se vor organiza 100 de centre de asistență de urgență integrată în mediul rural

Despre calitatea asistenței medicale autohtone avem, cu toții, cunoștință căci e puțin probabil să nu ne fi intersectat vreodată cu staff-ul medical, în situații mai mult sau mai puțin grave. Destui dintre noi știu și ce înseamnă asistența de urgență. Aceasta este unul din segmentele aflate într-o dureroasă suferință. Extrem de importantă căci, în fond, de ea depinde viața și integritatea pacienților, urgența românească are nevoie de resuscitare. I-au sărit, într-un... dezinteresat ajutor, Ministerul Sănătății și Banca Mondială. „Cutremurați” de mortalitatea rurală, prea ridicată, experții Băncii Mondiale au decis să acorde un împrumut de 110 milioane de dolari tocmai pentru a asigura, la sate, o asistență medicală de urgență de bună calitate.

Ce înseamnă, concret, acest lucru, ne-a explicat chiar dl Mathias Karina, expert al Băncii Mondiale:

„Au fost identificate 100 de centre rurale, foste mici spitale, ce deserveșc circa 5 milioane de oameni. Pentru a le transforma în unități de asistență de urgență integrate, este nevoie de 250.000 de dolari pentru fiecare în parte. Supraviețuirea pacienților, durata și costul internării depind, în bună măsură, de ceea ce se întreprinde în prima jumătate de oră. Proiectul nostru va finanța organizarea unei camere de stabilizare de urgență, dotată la cel mai înalt nivel. Apoi, se adaugă ambulanțe, de asemenea perfect utilitate, pentru cele mai urgente cazuri. Se va asigura asistența medicală de urgență 24 de ore din 24: interne, chirurgie, pediatrie, ginecologie. Va exista și un medic anestezist și aparatură pentru terapie intensivă.

O problemă aparte o constituie spațiul Deltei Dunării. Aici au fost identificate trei centre: Sulina, Crișan, Chilia și, posibil, Murighiol. Este necesară o concentrare mai

mare a serviciilor de urgență, căci acum transportul bolnavilor în suferință acută durează între 4 ore și 3 zile (!!!). Soluția este să obținem posibilitatea de a folosi elicoptere ale armatei, eventual”.

Ne liniștește gândul că guvernul a obținut 25 de milioane de dolari pentru punerea la punct a 2-3 astfel de centre în fiecare județ și că, în „mărinimia” lui, de altfel... recunoscută, M.S. va pune la dispoziție chiar 1-3 ambulanțe Dacia pe județ. Vom trăi și vom vedea cum vor fi folosite...

În sfârșit, aflăm că nici comunicațiile nu au fost uitate, experții B.M. realizând, rapid, că în satele românești telefonul este un... lux. Așa că s-au decis pentru comunicații... radio. Alte 26 de milioane de dolari se vor cheltui pentru informatizarea serviciilor de urgență. De selecționarea și perfecționarea personalului medical răspunde M.S. Să te ții!

Ținând seama și că M.S. a reabilitat 1060

de dispensare, trebuie că se profilează o sănătate la sate, mamă, mamă.

Nici orașele nu vor scăpa de proiectele... Băncii Mondiale în ce privește aceeași asistență medicală de urgență. În orașele mari, guvernul s-au dat peste cap și au obținut un fond special nerambursabil, în valoare de 7 milioane de franci elvețieni, chiar din partea guvernului respectivei țări. Numai că, pentru a delimita, pare-se, urgența în respectivele mari orașe ar mai fi nevoie de alte 17 milioane de franci. Cine nu cere, nu primește...

Să sperăm că experții M.S. vor fi în stare să gândească o strategie corespunzătoare pentru cheltuirea milioane de dolari picate ca împrumut și că vor „lansa” niște ordine de aplicare a respectivelor proiecte. Atenție, însă, stimabililor, să nu încălcați vreo lege că... nu-i nimic, merge și așa!

BRÎNDUȘA NICOLAE ■

Radio Contact

■ **MICHAEL STIPE**, vocalistul grupului R.E.M., se află în convalescență după o operație de hernie, acasă în America.

Stipe e al treilea membru al grupului care a suferit o intervenție chirurgicală anul acesta. Tobarul Bill Berry a fost operat de urgență de

Sinclair, afirmă că piesa s-a cântat la stațiile de radio americane de 7000 de ori pe săptămână, adică se situează foarte aproape de „I Will Always Love You” a lui Whitney Huston, din acest punct de vedere.

„Fiecare piesă are timpul ei și în America fenomenul se numește SEAL.

America, se pare, apreciază mai mult talentul decât a fi la modă. SEAL are o voce extraordinară și în plus o deosebită abilitate de a compune”.

■ **SAMMY HAGAR**, frontman la **VAN HALEN**, și-a luat o pauză de concerte, grupul fiind în turneu american, pentru a înregistra cu **MEATLOAF**.

Hagar a intrat într-un studio din New York pentru a cânta la chitară și a face background vocals la o piesă pe care a scris-o pentru star-ul **Bat Out Of Hell**, intitulată „**Amnesty Is Granted**”.

Noul album al lui Meatloaf e prevăzut a fi lansat în America în noiembrie.

■ Compania de înregistrări a **Madonnei** a investit 15 milioane de dolari în noul ei single cu scopul de a o propulsa pe locul întâi în clasamente pentru prima dată de la **Vogue** de acum 5 ani.

WEA Music a alocat 1,075 milioane dolari pentru

realizarea clipului video cu **Human Nature**, dar o mare parte din buget a fost înghițită de reclama făcută prin radio, televiziune și presă. Single-ul n-a ajuns decât pe locul 46 în America și **Madonna** are nevoie disperată de un hit.

■ Omul care a dat vocea lui personajului animat **Disney**, și anume

ursul **Baloo**, a încetat din viață. Cântărețul leader de grup, comic, **Phil Harris**, suferea de insuficiență cardiacă, boală cu care n-a putut să lupte decât până la vârsta de 89 de ani. Harris a adăugat personajului din **The Jungle Book** multe din trăsăturile sale proprii, ursul **Baloo** a fost el în călcătură, jovial, mucișor și tandru. Interpretarea sa pentru cântecul **The Bear Necessities** a fost nominalizată pentru un Oscar.

Harris a mai apărut în filmele **The High And The Mighty** și **Goodbye My Lady**.

DOINA ENE ■

anevrism cerebral, în martie, iar basistul **Mike Mills** a suferit o operație la abdomen în iunie.

Un purtător de cuvânt al deocamdată sănătosului chitarist **Peter Buck** afirmă că acesta se uită acum neapărat și-n stânga și-n dreapta când traversează strada!

■ **Rocker-ul britanic SEAL** se află foarte aproape de dobândirea unui record în materie de difuzări radiofonice în America cu ultimul său single „**Kiss From A Rose**”. Purtătorul său de cuvânt, **Jill**

nu înainte însă de a da alarma generală: întrebare din om în om, din câine-n câine (pisicile refuză însă să stea de vorbă cu ei - aveau despre **Fluffy** impresii la fel de vii ca **UDMR-ul** despre primarul **Napocii**) și dădură anunțuri la ziare. De la anunțuri li se trase altă bea: telefonul se porni să zărnăie non-stop, diverși glumeți ținând să-i asigure c-au văzut el câinele la televizor, dar nu părea deloc pierdut. Glume de neamuri-proaste.

Jalea era mare. Atât de amărâți erau că ajunseseră să se uite la „**Cerbul de Aur**”, vai de capul lor. Când, deodată (e un început de frază absolut original, intenționez să-l semnaliez colectivului care elaborează

Rezumatul episodului precedent: **Fluffy** a fugit de-acasă, supărat că n-a primit și el cupon nominativ.

Episodul 8

Întoarcerea cățelului risipitor

Evident, în asemenea condiții dramatice, Stănești renunțară la concediu - ce haz ar mai fi avut? (În general, ce haz mai are oric?) Cu jumătatea de milion destinată vacanțelor făcură câteva mici cumpărături curente,

Enciclopedia **Formularilor Inedite**), afară se auzi un cor de lătrături. Alergară în stradă, bulucindu-se de parcă s-ar fi anunțat rezultatul alegerilor din '96 (o precizare se impune: buluceala va fi oricum, fie pentru a sărbători, fie pentru a prinde rând la vize) și descoperiră un teribil spectacol nocturn: ca să se răzbune, **Fluffy** adunase toți maidanezii din cartier, spunându-le că stăpânii săi abia așteaptă să înfieze și alte patrupele!

- O! Doamne!, șopti **Sergiu** îngrozit, ca să-i hrănim pe toțiăștia abia ne-ar ajunge o zi de parlamentar!

Cum arăta cățelul familiei **Stănescu** - altădată spilcuit ca un președinte de Cameră - e greu de descris: murdar, jumit, gâfâind, plin de scaieți, părea proaspăt trecut printr-o miune de cenzură.

Ca să scape de haită, arhitectul recurse la un șiretlic jenant, întrebându-și soția cu voce tare:

- Cum se cheama alternativa aia la sistemul câinilor comunitari, euthanasie?

Potăile dispărură în trombă, schelălâind, iar **Fluffy** fu ridicat și depus direct în baie (printr-un miracol, apa curgea încă). O oră mai târziu, șamponat, pieptănat și îmbuibat, dormita boierește, în vreme ce - printr-o coincidență - la televizor se cânta „**Tara arde, babele se piaptănă!**”

(vor urma și alte incendii)

ZIZI ■

POLONIA - ROMÂNIA 0 - 0

□ „Tricolorii” și-au asigurat - teoretic și practic - calificarea la turneul final al EURO '96 □ Și „olimpicii” (3-3) păstrează șanse pentru Atlanta

● Se pare că „lecția Kosice” a predecesorului său (și care i-a adus acestuia demiterea) i-a prins bine selecționerului Anghel Iordănescu. Cu prudență-i caracteristică, sacrificând cu bună știință spectacolul fotbalistic și mergând deci „la rezultat”, generalul și-a îndemnat elevii la un joc pragmatic, remiza albă constituind îndeplinirea cu brio a obiectivului: obținerea unuia din cele două locuri calificante la turneul final al C.E. din Anglia. Și aceasta cu două runde înainte de încheierea dis-

putării meciurilor din grupa noastră!

● Partida de la Zabrze nu a reprezentat o simplă formalitate, ținând seama mai ales că pentru antrenorul polonez Henryk Apostel era ultimă șansă a gazdelor de a se menține „în cărți”. Ambele tabere au acuzat indisponibilități de marcă: Hagi, Răducioiu, Ilie Dumitrescu, Lupu, Belodedici, respectiv Kowalczyk, Lapinski, Nowak. Totuși, în formațiile de început românii au aliniat 7 strănieri și 4 jucători de la Steaua, în timp ce „leșii” - 6 strănieri și trei componenți de la Legia, în fapt campioanele celor două țări, ambele calificate în Liga

Atacantul polonez Tomasz Iwan (stânga) în luptă pentru balon cu jucătorul român Tibor Selymes

Campionilor.

● A fost cea de-a 30-a întâlnire cu polonezii, bilanțul fiindu-ne net favorabil: 12 victorii, 14 egalități și doar 4 înfrângeri (golaveraj 50-45). De asemenea, echipa României a susținut meciul cu numărul 483, având următoarea linie de clasament: 205 victorii, 124 egalități, 154 înfrângeri, raportul golurilor 799-692. Să sperăm că golul cu numărul 800 îl vom consemna la București, în dauna „cocoșului galic”.

POMPILIU L. DUMITRESCU ■

Celelalte rezultate: Franța - Azerbaidjan 10-0; Slovacia-Israel 1-0. Mai sunt de jucat partidele: România - Franța, Slovacia - Polonia, Israel - Azerbaidjan (11 octombrie); Slovacia - România, Franța - Israel, Azerbaidjan - Polonia (15 noiembrie).

Clasamentul grupei 1

1. ROMÂNIA	8	5	3	0	15	-	6	18
2. Franța	8	3	5	0	17	-	1	14
3. Polonia	8	3	3	2	13	-	8	12
4. Slovacia	8	3	2	3	10	-	15	11
5. Israel	8	2	3	3	11	-	11	9
6. Azerbaidjan	8	0	0	8	2	-	27	0

Moda racolărilor în atletism

Pornind, săptămâna trecută, de la cazul „danezului” Wilson Kipketer, kenyan de origine, vă promiteam pentru acest număr o trecere în revistă a racolărilor de sportivi din sfera atletismului, mai ales că suntem și implicați, prin cele două sportive de elită, aruncătoarea de disc Daniela Costian, din 1990 australiană, și Alina Astafei, cetățean german din acest an.

O listă cuprinzând numai nume mari dă o imagine clară a fenomenului. Iată-o: Jurgen May (1.500 m, în RFG, după RDG, din 1969), Sydney Maree (1.500 m, Australia-SUA, 1978), Wolfgang Schmidt (disc, RDG-RFG, 1988), Sandra Myers (400 m, SUA-Spania, 1985), Sandra Farmer-Patrick (400 m garduri, Jamaica-A, 1988), Daniela Costian (aruncarea discului, România-Australia, 1990), Ludmila Ninova (săritura în înălțime, Bulgaria-Austria, 1991), Julie Bauman (100 m garduri, Canada-Elveția, 1991), Tom Petranoff (aruncarea suliței, SUA-Africa de Sud, 1991), Marc Plaatjes (maraton, Africa de Sud-SUA, 1992), Kareem Streete-Thomson (lungime, Insulele Caiman-SUA, 1994), Marc McKoy (110 m garduri, Canada-Austria, 1994), Alina Astafei (săritura în înălțime, România-Germania, 1995), Wilson Kipketer (800 m, Kenya-Danemarca, 1995).

Toate acestea sunt posibile datorită reglementărilor foarte largi ale Federației Internaționale de Atletism, care prevăd că dacă un atlet își are rezidența de trei ani în țara de adopție poate concura pentru respectiva țară, existând și posibilitatea ca, având acordul Federației din țara de origine, termenul să se reducă la un an. Este și cazul Alinei Astafei, al cărei transfer plutește încă în ceață. În schimb, regulamentul comitetului Internațional Olimpic este mult mai drastic, acesta spunând că un comitet olimpic național poate terzice participarea, la Jocurile Olimpice, a unui sportiv propriu emigrat. Altfel spus, revenind la cazul stafei, aceasta poate fi prezentă la Olimpiadă doar pentru România. Sau deloc. Ceea ce s-a și întâmplat, comitetul Olimpic Român luând la 22 februarie anul acesta măsura de a nu da dreptul Alinei Astafei de a concura pentru Germania la Atlanta. Decizie, în sfârșit, fetească, întrucât orice slăbiciune în acest caz ar fi fost ideea și altora, tentațiile fiind mari...

TEODORA OPREA ■

Din München, pentru revista FLACĂRA, Mihai Rusu, redactorul sportiv al postului de radio „Europa liberă”:

Ca la noi la nimeni

În general folosim această expresie atunci când ceva nu este în ordine, dar la fel de bine ea poate avea și un sens pozitiv. Mă voi referi în continuare la constatările și declarațiile unor fotbaliști germani care au evoluat în cadrul calificărilor pentru Euro '96 în compania reprezentativei Georgiei, la Tbilisi, orașul sau țara care a suferit anumite modificări nedorite de pe urma războiului civil. Dincolo de obiectivul sportiv al celor două echipe naționale, care țineau victoria și calificarea pentru Anglia în meciul retur programat la Nürnberg, m-au impresionat spiritul critic și analiza obiectivă a unor nemți cu privire la cele văzute și trăite la Tbilisi. Jürgen Klinsmann, autorul celor două goluri din prima manșă, a spus în fața camerelor de luat vederi montate în cantonamentul lotului lui Berti Vogts (centrul de pregătire a fost ales la Herzogenaurach, lângă Nue, unde se află sediul concernului ADIDAS, sponsorul principal al federației de specialitate) că abia acum și-a dat seama cât de bine trăiesc el și compatrioții săi, comparând fără discuție viața din Gruzia cu aceea din München. Nevoile zilnice, lipsa de energie sau nesiguranța omului de rând l-au

impresionat în mod deosebit încât, crede el, rezultatul partidei a fost sau va fi și la Nue secundar, în prim-plan aflându-se dorința ambelor formații de a oferi oamenilor de acolo cel puțin o bucurie prin spectacolul fotbalistic.

Iar ca să vă dați seama ce înseamnă fotbalul la Tbilisi, ei bine, în urma apelului făcut de autorități de a nu consuma curent electric în timpul meciului disputat pe teren propriu, aceasta pentru a asigura lumină pe Stadionul Dinamo ca urmare a capacității reduse, nu mică a fost mirarea lui Klinsmann și a întregului efectiv german, care au aflat că într-adevăr georgienii, de dragul jocului naționalei lor, au întrerupt orice activitate, economisind curent pentru idolii fostei republici unionale. Iar ca o încoronare a experienței tbilisiene, spunea Klinsmann, a trăit cu mari emoții intrarea în stadion, unde 80.000 de spectatori renunțaseră la o sumă apreciabilă (circa doi dolari) prin care și-au cumpărat biletul de intrare, în fața porților aflându-se alte mii gata de același „sacrificiu”.

Sigur că o asemenea comportare i-a surprins pe nemți, mai realiști fără discuție, oameni ce nu ar fi făcut o asemenea

Un fapt ieșit din comun în lumea sportului doljean

Presa craioveană („Cuvântul Libertății”, nr. 1448 din 1995) a relevat un fapt ieșit din comun în lumea sportivă a județului Dolj. Astfel, echipa de fotbal a localității doljene Țuglui - Gloria Țuglui -, care joacă în campionatul amintitului județ, are în componența sa pe postul de extremă dreaptă pe Florea Stanciu, primarul comunei, iar ca fundaș central pe Matei Gheorghe, viceprimarul comunei. Mai mult decât atât, în interiorul primăriei se află la loc de cinste tablourile unor cunoscuți fotbaliști români.

Vorba unui mucalit din partea locului: „Dacă nu pricep Legea fondului funciar, măcar fotbal să joace!”

Nu știm dacă și Constantin Răducănoiu, prefectul județului Dolj, rostește tot la fel...

ION CEACIRU ■

Jürgen Klinsmann

georgian în fața unor fotbaliști sau chiar reprezentanți ai unor categorii sociale bine situate ce se „văicăresc” de nevoile zilnice cerute sau puse la dispoziție de o societate de consum bazată pe o lege simplă: vrei să ai, atunci trebuie să dai.

Celebrul yoghin Petre Paul Teodorescu susține:

„Iisus Christos, prin marea Sa iubire cu care a îmbogățit Pământul și pe oameni, a adus multă Lumină și în practica magică”

□ **„Perfecțiunea reprezintă, simbolic, Lumina”**

- Dle profesor Petre Paul Teodorescu, ne-ați promis să ne dezvăluți câteva taine ale învățăturilor magice.

- Acela care se ocupă cu magia, care cunoaște legile naturii, chiar și pe cele subtile, corespunzând celorlalte planuri existente, devine capabil să influențeze, prin forța gândirii, stările afective ale ființelor umane, în conformitate cu obiectivele sale. Trebuie subliniat că, exact ca orice ființă superioară ce poate trece în zbor, simbolic, peste prăpăstii, se află sub amenințarea unei mari primejdii, aceea de a greși.

- Este chiar atât de grav?

- Foarte. Iată ce afirmă renumitul mag Eliphas Levi: „Orice greșală, orice neglijență poate să devină mortală”.

- De ce?

- Este simplu dacă înțelegi că Perfecțiunea reprezintă, simbolic, Lumina și nu este permis a duce cu sine nici o impuritate, nici o umbră.

„Există șapte puteri date de către Divinitate spiritelor menite a conduce, autonom, totul”

- Să revenim la învățăturile magice.

- Primul grad al inițierii este «DEO, DUCE», cel de-al doilea este «FERRI, COMITE».

Sunt șapte puteri date de către Divinitate spiritelor menite a conduce, autonom, tot ce există pe plan fizic, astral, mental și spiritual. Fiecare din aceste puteri are răspundere totală pentru un anumit corp ceresc. Astele lor concrete, vizibile, sunt dezvăluite într-o misterioasă lucrare ce a rămas anonimă. În vechea limbă caldeenă s-au păstrat rădăcinile lingvistice ce stau la baza fiecărei denumiri existente a respectivelor corpuri cerești. Denumirile lor sunt următoarele: Aratron, Bethor, Phaleg, Ohch, Hagith, Ophiel, Phul. Toate aceste elemente erau cunoscute și inițiaților vechiului Egipt. Trebuie să știți că în limbajul articulat folosit de oameni se regăsesc elemente aparținând limbii olimpice, celeste. În sfârșit, nu este momentul pentru analize lingvistice.

- Ce semnificație are, totuși, această referire lingvistică?

- Aceasta ne indică faptul că noi, oamenii, ne găsim, în ce privește evoluția, pe o poziție principală, deci trebuie să înțelegem aceste lucruri drept un îndemn de a înainta, cu multă precauție, pe calea cea bună, fără a ne lăsa perturbați de elemente

exterioare sau de influențe ce ne-ar îndepărta de obiectivul nostru principal.

„Aratron poate conferi magicianului puterea de a stăpâni alchimia, magia și fizica”

- Cum se poate ajunge la o apropiere sau, eventual, comunicare cu cele șapte puteri?

- Vom insista asupra lui Aratron. Despre el se cunoaște că are prioritate și, în consecință, o influență puternică asupra celorlalte puteri, ca un fel de conducător necunoscut. Aratron apare în noaptea de sâmbătă și prezintă lămuriri foarte clare legate de secretul misiunii sale. Analog, celelalte puteri își au zilele și orele lor de apariție. În final, se constată că fiecare putere are menirea de a conduce perioade pe parcursul a circa 400 de ani. Primul ciclu, acela al lui Bethor, a început în anul 60 și a durat până în 430; Phaleg a avut conducerea între anii 430-920, iar Ohch, până în anul 1410. Urmează Hagith care conduce în continuare.

- Cele șapte puteri dețin forțe magice?

- Da. De exemplu, Aratron, a cărui perioadă de conducere nu este definită, se constată că își manifestă puterea asupra fenomenelor naturale. Iată, deci, că tocmai datorită forțelor magice aflate în puterea sa, pot fi realizate, de către magician, o serie de fenomene miraculoase.

- Puteți exemplifica?

- Iată doar câteva exemple: puterea de a schimba, pe loc, orice în piatră, dând, chiar unei plante ori unui animal, aparența de piatră. Puterea de a schimba orice comori în cărbune. Capacitatea de a da spiritelor familiare o putere limitată. Puterea de a învăța, până la aplicarea corectă, alchimia, magia și fizica. Forța de a deveni invizibil, de a face fecund ceea ce nu este fecund în lumea vietăților și de a putea dăruia o mare longevitate celor aleși. Capacitatea de a asigura omului prietenia, apropierea de pigmei și de gnomi.

- Pare, realmente, incredibil!

- Toate acestea sunt dovedite în... istoria lumii și chiar de experiența noastră.

„Bethor poate aduce, când i se cere, medicamente cu efecte magice”

- Care sunt puterile lui Bethor?

- Bethor conduce ceea ce, de obicei, i se atribuie lui Jupiter. Se prezintă imediat ce

este invocat. Acela care ajunge a fi demn a-i defini caracterul este ridicat, prin el, până la cele mai înalte grade și i se pun la dispoziție toate comorile. Are puterea de a armoniza și de a răspunde corect și sincer la cele mai dificile întrebări. Are forța de a transporta, dintr-un loc în altul, indiferent de distanță, orice obiect. Poate pune la dispoziție, atunci când i se cere, medicamente vindecătoare, cu efecte magice. Aduce pe Pământ, la evocarea magicianului, spirite apropiate și are puterea de a prelungi viața până la 700 de ani, numai cu încuviințarea Forței Divine Supreme.

- Despre celelalte puteri, ce ne puteți spune?

- Nu este cazul să insist pentru că asupra celorlalte puteri nu se dau elemente decât în cadrul unor reuniuni magice.

„Magia este o știință cu extindere în întregul Univers”

- Este atât de „tentant” să poți „coopera” cu astfel de forțe... Ce este, în fond, un magician?

- Fără exagerare, aș putea afirma că este un om de știință, căci, în fond, magia este o adevărată știință cu extindere în întregul Univers. Cum am mai arătat, originea magiei se pierde în negura timpului și trebuie înțeles că are menirea de a celebra gloria lui Dumnezeu și iubirea Lui pentru oameni. Dovada? Venirea pe Pământ a Mântuitorului.

- Cum, Mântuitorul Nostru poate fi înțeles în legătură cu... magia?

- Iisus Christos, prin marea iubire cu care a îmbogățit Pământul și pe oameni, prin acțiunile sale fără egal, a adus multă Lumină și în domeniul practicilor magice. Minunile pe care le-a realizat pot fi considerate desfășurări corecte tocmai ale unor practici magice, deci nu este o greșală să-l numim Marele Magician.

- Dle profesor, această afirmație v-ar putea atrage oprobiul Bisericii.

- Știu. Însă, realitatea trebuie percepută așa cum a fost, indiferent de dogma bisericească.

„Magicianul poate fi tentat cu elemente ce aparțin... sfinteniei”

- Atunci, prin această... prismă, ce este un magician?

- Numai cei care au evoluat suficient primesc de la Forța Divină tot ce apare a fi necesar spre a aduce fericirea și deschiderea drumului spre desăvârșire.

DI PETRE PAUL

Teodorescu se bucură, în cercul cunoscătorilor, de renumele unui excelent profesor de yoga. Anii îndelungați de studii aprofundate ale unor valoroase lucrări rare, metodele oculte de cunoaștere și spiritul său veșnic neliniștit l-au creat o aură de înțelept deținător de taine existențiale. În preajma sa te cuprinde o stare de pace deplină, anticipațiile, de orice natură, dispar fără urmă și realizezi că, de fapt, singurul lucru care capătă pondere este acela de a deveni capabil să gândești cu propriul tău cap, să devii stăpânul mentalului tău. Astfel, trecerea ta pe Pământ va conta ca experiență acumulată în lumea de... dincolo.

Aceștia ajung a iubi, cu toată sinceritatea, creaturile Domnului și acționează în cadrul voinței Superioare, în tot ce fac, în special în a emite, în lume, numai ce este bine, are, în final, menirea de a servi aproapele.

- Cum pot să se ferească magicienii de greșeli ce ar putea fi fatale?

- Se întâmplă, adesea, ca acela ce caută pe linia magică să fie ispitit chiar cu elemente superioare, uneori, din cele ce aparțin sfinteniei. Treptat, trebuie atinsă acea stare superioară reprezentată prin puterea ta de pătrundere, astfel încât să poți identifica imediat, toate pe care le întâmpini și să poți despărți, corect, ce este bun pentru momentul respectiv de ceea ce e periculos, chiar dacă se prezintă sub o formă seducătoare, aparent benefică. Pericolele apar sub formă de concepte ce se extind până în plan fizic, sunt obiective superioare pe care ești îndemnat să le adopți sau să le materializezi. Dacă te lași ispitit de aparenta lor strălucire, lași deoparte sau amâni cerințele care reprezintă complexul adevăratelor preocupări pe care trebuie să le ai, fiind, astfel, îndepărtat de ceea ce se dovedește, în fond, a fi foarte necesar, în stricta actualitate.

- Ce-l sfătuieți, deci, pe cel pornit pe calea magiei?

- Trebuie să reziste a se avânta orbește, chiar atunci când îi apare, în față Marea Lumină, fără a-și fi pregătit, în prealabil, ochii și ființa să poată rezista atracției viei străluciri. Niciodată, deci, nu trebuie să se lase tentat să zboare peste hauri, la figurat, atât timp cât aripile lui nu au fost, încă verificate pentru a depăși, cu succes, marile încercări.

BRÎNDUȘA NICOLAE

Ultima oră:

Ala bala portocala, a început electorala!